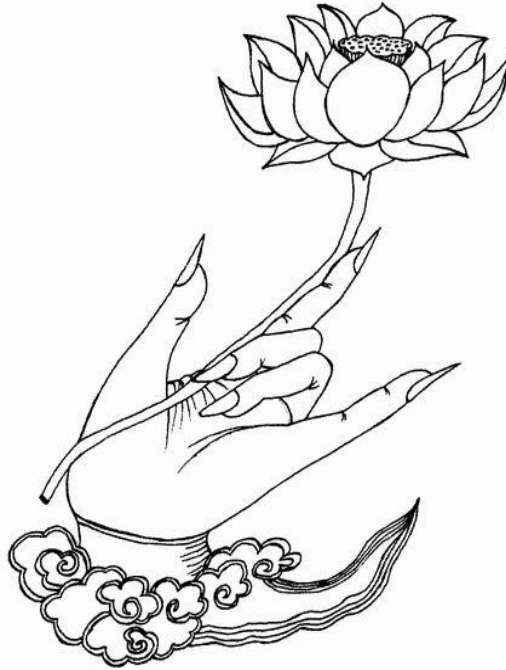

*Trực
Truyền
Tâm
Pháp*

*Tập 7
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

*Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách **thật nhẹ nhàng và thân quen,...**, từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .*

*Thành Phật, cũng không phải việc **xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại...**, nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự **từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng...**, chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?... .*

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

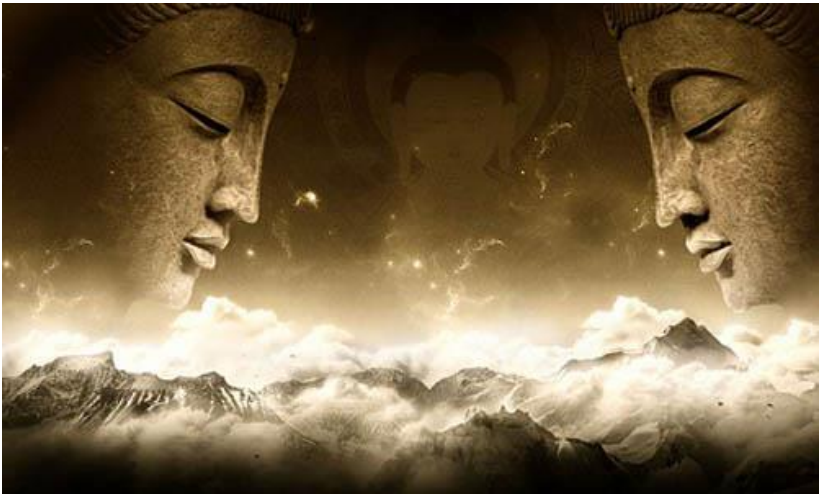
LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... .

Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,..., để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự

*minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !*

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, **trước hết phải đồng tâm**, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái **"đức nhường lí lẽ"** mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, **"vạn pháp giai không"**, đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người**, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. **"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ"**. Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

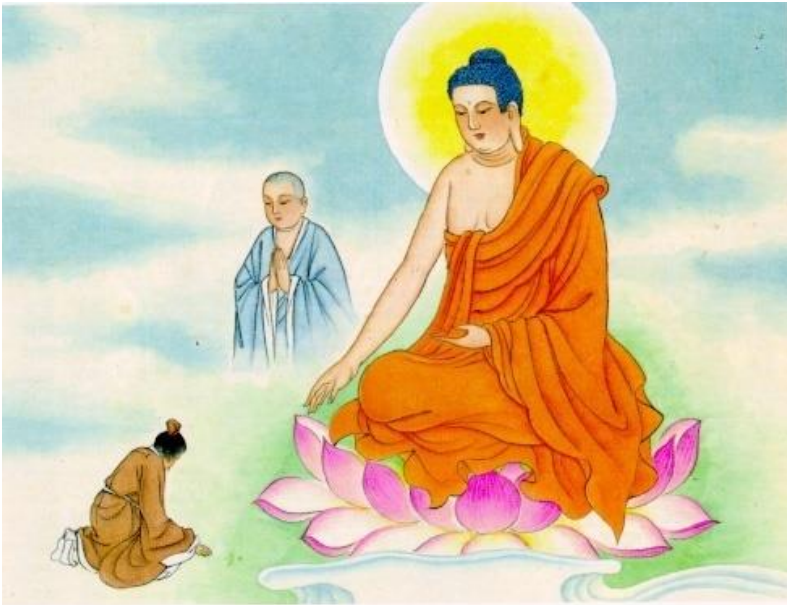
Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tánh, lìa bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tánh rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải

pháp tối thượng, pháp đệ nhất?,... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

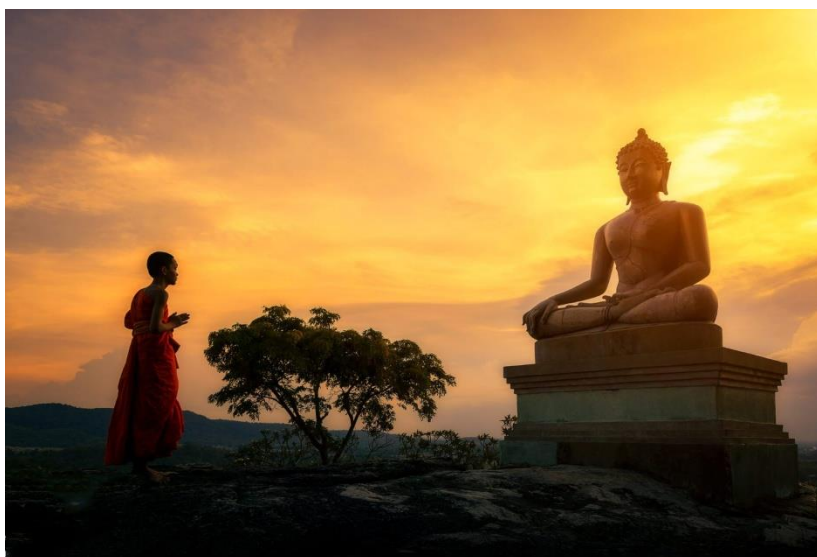
"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn

dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đở hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm truyền số 1801

"Người khôn..., là người hiểu chính mình...". Ai cũng có tài, đức... cả, nhưng nó ở chỗ nào thôi..., nên nói là, người tài trí, đức hạnh... còn nhỏ, thì nên tự biết giới hạn của mình mà làm việc..., thì sẽ tốt hơn. Tài nhỏ... thì làm việc nhỏ, tài lớn... thì làm việc lớn, tùy theo sức của mình... . Nếu ai cũng có thể nghĩ, nói, và làm trong giới hạn, khả năng của bản thân thôi, thì xã hội tự nhiên sẽ tốt đẹp,..., bởi không ai tạo ra sự sai sót, sai trái... cả.

Lời tâm truyền số 1802

Người không hiểu mình, không biết khả năng mình ở đâu,..., cứ liều mạng mà nghĩ mà làm..., thì ắt tạo ra sự sai sót, sai trái..., ảnh hưởng tới đại chúng xã hội, và cuối cùng là bản thân nhận lại những hậu quả,... . Nếu muốn làm việc ngoài khả năng, thì chỉ có thể là **phải** nâng cao được năng lực..., thông qua sự học hỏi, tu dưỡng, hành thiện..., khi trí lực, đạo lực, phước lực... tăng lên, thì tự khắc những thứ mình có thể nói, có thể làm... sẽ tốt hơn, rộng hơn, đúng đắn hơn,.... .

Lời tâm truyền số 1803

Kẻ khờ liều mạng,...

Nói năng, hành động,...

Chẳng có trước sau,...

Chẳng lường nhân quả,...

Họa tai hiện đến,...

Lại đổ cho trời,...

Hay do số mạng, ...

...

Người khôn lựa sức,...

Nói năng, hành động,...

Đều có trước sau,...

Đều lường nhân quả,...

Trong mọi sự việc,...

Tự tâm làm chủ,...

Bởi hiểu chính mình,...

Lời tâm truyền số 1804

"Người Quân Tử..., tuyệt đối sẽ không rời xa đạo lí của bản thân, cho dù có bị dồn tới đường cùng,...". Họ không bị ngoại cảnh làm lung lay chủ kiến, đạo lí của mình, tình nghĩa với người, tình đạo với vạn vật,..., lại luôn được vun bồi và kết nối sâu đậm hơn, hài hòa hơn,... sau khi trải qua những gian khó, trắc trở... cùng với nhau ấy,... .

Lời tâm truyền số 1805

Ngược lại: Người Tiểu Nhân (đạo lực thấp) thì khi gặp chuyện khó khăn, hay lợi ích lớn... thì tâm trí sẽ lung lay, thay đổi, suy tính thiệt hơn, trước sau,..., mà đánh mất chính mình, tình nghĩa giữa người dễ trở mặt mà tiêu tan,... .

Lời tâm truyền số 1806

Muốn từ Tiểu Nhân mà thành Quân Tử,..., thì chỉ đơn giản là "phải nâng cao đạo lực" của chính mình, thông qua việc tu dưỡng bản thân, từ bỏ thói quen xấu, sửa đổi lỗi lầm, trau dồi đạo đức thánh hiền, bố thí hành thiện,... . Từ đó, mà đạo lực, trí lực, phước lực, định lực... mới được nâng cao, nâng cao đến tột cùng thì chính là Phật, là Bồ Tát... rồi vậy.

Lời tâm truyền số 1807

Người đã trưởng thành,
Bản lĩnh vững chắc,
Chủ kiến kiên định,
Không gì lung lay,
Tinh, lí viên dung,
Không thẹn với lòng.

Lời tâm truyền số 1808

"Nhiều khi, cái chết không đáng sợ bằng việc sống không có ích gì... . Người sống trên đời, không nên sợ cái chết, càng không nên sợ cô đơn,..., mà hãy sợ chẳng thành người có ích cho chúng sinh, vạn vật,...".

Lời tâm truyền số 1809

Vì sao không nên sợ chết?

Bởi vì sợ chết thì vẫn phải chết, thì sợ làm cái gì?. Đó là quy luật tự nhiên, không thể đi ngược lại, nếu luôn âu sầu vì lẽ tự nhiên ấy, thì sẽ chẳng thể tận hưởng được phút giây hạnh phúc khi còn sống trên đời.

Lời tâm truyền số 1810

Vì sao không nên sợ cô đơn?

Là bởi vì ai sinh ra cũng vốn một mình, chết đi cũng không ai đi cùng mình cả. Nếu có thể sống trong sự cô đơn..., thì sẽ không còn sợ cái việc sinh tử kia nữa. Người càng không thể sống trong sự cô đơn, thì hẳn người đó càng sợ chết,...

Lời tâm truyền số 1811

Thứ mà người Quân Tử sợ nhất, không phải sự cô đơn, cũng không phải cái chết, bởi họ đã vượt qua những sự sợ hãi đó rồi,..., công danh lợi lộc... là thứ nhỏ bé trong sinh tử ấy, thì lại càng chẳng đáng bàn đến..., thứ họ sợ nhất, "chính là việc bản thân, trở thành kẻ vô dụng,..., chẳng có ích gì... đối với đại chúng xã hội,...". Tấm lòng của một con người đúng nghĩa, thì ít nhất, cũng phải trải khắp đại địa... này, sau đó mới có thể nói đến khắp hư không các pháp giới.

Lời tâm truyền số 1812

Ai cũng phải chết mà,...

Có ai tránh được đâu,...

Dám nhìn nhận thẳng thắn,...

Mới thành kẻ anh hùng,...

Sự cô đơn... cũng vậy,...

Nếu trí, đức... rồi rào,...

Không còn thấy mình nữa,...

Tâm hòa vào thái hư,...

Lời tâm truyền số 1813

"Khi nào sự thật được phơi bày, khi ấy khổ đau sẽ chấm dứt,...". Khổ đau, không còn tồn tại trong người giác ngộ, bởi người giác ngộ có còn nghĩ ngợi vọng tưởng gì nữa đâu, mà bản chất của khổ đau chỉ là tâm vọng tưởng, "có tưởng thì có khổ, không tưởng thì khổ ở đâu?".

Lời tâm truyền số 1814

Bởi vì kẻ mê "**chấp vọng làm chân**", thì tự nhiên mà có khổ,... . Sự thật, là thật tướng của các pháp, là vốn không có tự thể, vốn thanh tịnh, không nhiễm ô, dính mắc,..., chứ không phải đơn giản chỉ là thật trong thật giả, trong đúng sai, thiện ác... còn trong đối đãi, nhị biên,..., sự thật là sự hiện diện của Phật tánh khi đối người tiếp vật..., chứ không phải là sự đối đãi của tướng thức đối với các duyên tướng bên ngoài,... .

Lời tâm truyền số 1815

Thật tướng các pháp,...
Không có khổ, vui,...
Chỉ một thể lặng,...
Không tưởng, không phiền,... .

Lời tâm truyền số 1816

Có tài... không kiêu căng,...

Có lí... không chấp nhất,...

Có đạo... không tự mãn,...

Có trí... không khinh khi,...

Có của... không phô trương,...

Có quyền... không ỷ thế,...

Có danh... không xem trọng,...

Có sức... không hiếp áp,...

...

Đó chính là người khiêm hạ,...!

Lời tâm truyền số 1817

"Khi con chưa giác ngộ, tự tại..., con hãy tập buông hết tất cả mọi thứ dính mắc,...". Giống như kẻ chơi cờ, chưa trưởng thành, còn ham chơi..., thì có đưa cho họ bao nhiêu tiền của..., họ cũng tiêu xài hết..., vì mê vọng... nên không kiểm soát được tâm ý và hành vi, không thấy biết được chân lí, đúng sai..., từ đó, mà dính mắc vào mọi thứ, tạo ra những hậu quả xấu..., và cuối cùng là đau khổ với những hậu quả đó,... .

Lời tâm truyền số 1818

Vì không minh bạch,...

Nên trong các pháp,...

Dính mắc, khổ đau,...

Nghiệp quả đã gieo,...

Đành phải thọ nhận,...

...

Sao không buông bỏ,...

Hết những mê lầm?,...

Tự ngồi quán chiếu,...

Kẻ ngu cũng ngộ,...

Từ điều giản đơn,...

Lời tâm truyền số 1819

"Khi con giác ngộ, tự tại... rồi, con có thể nắm lại trong tay bất cứ thứ gì,...". Cũng như vậy, khi một người trưởng thành, chín chắn... rồi, thì họ không còn làm những điều ngốc nghếch, tội lỗi, lãng phí thời gian, sức khỏe, hay vật chất nữa,..., biết kiểm soát tâm ý và hành vi của mình, thấy biết được chân lí, đúng sai,..., từ đó, mà làm mọi thứ chơn chu, không dính mắc, không tạo ra những hậu quả xấu,..., và cũng an hưởng được niềm vui của những thành quả tốt đẹp,...

Lời tâm truyền số 1820

Người đã minh bạch,...

Nên trong các pháp,...

Không dính, không khổ,...

Thành quả đã tạo,...

An vui với nó, ...

...

Đối với các pháp,...

Đều được diệu dụng,...

Từ nơi thể tánh,...

Thấy biết, rõ ràng,...

Không còn trướng ngại, ...

Lời tâm truyền số 1821

Người thực sự hiểu con, họ sẽ **bước đi cùng con**... . Người không thể hiểu con, họ sẽ **có lí do** để rời xa con.

Lời tâm truyền số 1822

Người phàm phu, thì lưu luyện mọi thứ,... . Người Quân Tử, thì mọi thứ lưu luyện họ.

Lời tâm truyền số 1823

Người có thể **nịnh hót** con, cũng dễ là người sẵn sàng **đâm sau lưng** con.

Lời tâm truyền số 1824

Ta luôn đối tốt với con, ta cũng chưa bao giờ sợ con đâm sau lưng ta, nhưng ta mong ở con 1 điều, con đừng tự làm mình phải đau.

Lời tâm truyền số 1825

Cách nói chuyện tốt nhất với những người không biết lắng nghe, là đừng nói gì với họ cả.

Lời tâm truyền số 1826

Con hãy cẩn thận với những người đã từng làm con tổn thương. Bởi có thể họ sẽ quay lại và làm con tổn thương lần thứ 2,...

Lời tâm truyền số 1827

Ta có thể không nói gì với con, nhưng **đôi tai ta** sẽ nghe thấy được những gì con sẽ nói, **đôi mắt ta** sẽ nhìn thấy được những việc con sẽ làm,... .

Lời tâm truyền số 1828

Sức mạnh của một nụ cười rất lớn, đôi khi nó còn lớn hơn cả ngàn vạn lời thiện, ngàn vạn việc thiện,... . Không phải bất kì việc gì cũng cần dùng đến lời nói hay việc làm, đơn giản chỉ cần nở 1 nụ cười là xong,... .

Lời tâm truyền số 1829

Kẻ phàm phu... lấy hỷ, nộ, ái, ố...,
tham, sân, si, mạn... đãi người. Kẻ trí...,
lấy lí lẽ, công bằng... đãi người. Còn bậc
giác ngộ, lấy nụ cười mà đãi người,...

Lời tâm truyền số 1830

Người không biết tôn trọng con, thì con chỉ cần "im lặng và rời đi".

Lời tâm truyền số 1831

Thế gian có núi cao thì có vực sâu, có chỗ cao thì có chỗ thấp,..., nếu chỗ nào cũng bằng nhau thì nước chảy về đâu?, không núi cũng không sông..., thì vạn vật sống thế nào?... . Làm người cũng vậy, có người này thì có người khác, người tốt người xấu, người khôn người dại... thì mới thành xã hội, thành thiên nhiên vạn tượng... . **Hiểu thấu lẽ tự nhiên đó mà đối đãi, chỉ cần biết rõ bản thân con là đủ rồi.**

Lời tâm truyền số 1832

Sống ở đời, phải biết được giá trị của mình, **tập chung vào đó mà phát triển**, xa lìa những thói xấu để hoàn thiện mình hơn, đó mới là biết thương mình,...

Lời tâm truyền số 1833

Khi nâng cao được giá trị của bản thân, thì tự khắc sẽ có năng lực giúp được người khác tốt hơn, đó mới là thứ con nên quan tâm.

Lời tâm truyền số 1834

Ai nói gì đúng với con thì vui vẻ ghi nhận, ai nói sai thì bao dung họ, tha thứ cho họ..., cả 1 đời con làm như thế, đến cuối cùng, họ sẽ biết họ là ai, và con là ai.

Lời tâm truyền số 1835

Người phàm phu thể hiện bản thân ngay trước mắt, người quân tử thể hiện bản thân trong cả cuộc đời, con nên nhớ lấy để tâm được bình an,... .

Lời tâm truyền số 1836

*Khó khăn, bế tắc..., có ai trên đời mà không gặp? Những người trưởng thành rồi, thì sẽ chọn cách **im lặng và tự mình giải quyết** hết chúng, thay vì kêu ca, than vãn, oán trách..., như vậy là người chưa trưởng thành.*

Lời tâm truyền số 1837

Thân thể của con, cũng chính là thân thể của ta.

Vọng thức... của con, cũng chính là vọng thức... của ta.

Tự tánh của con, cũng chính là tự tánh của ta.

Lời tâm truyền số 1838

Thời gian mà con ăn năn, hối lỗi **phải**
đủ lâu, thì mới giúp con thay đổi.

Lời tâm truyền số 1839

Làm thiện, tu thiện... thì đều phải phát tâm, trì tâm... mới tạo ra được thành quả tốt đẹp,... .

Lời tâm truyền số 1840

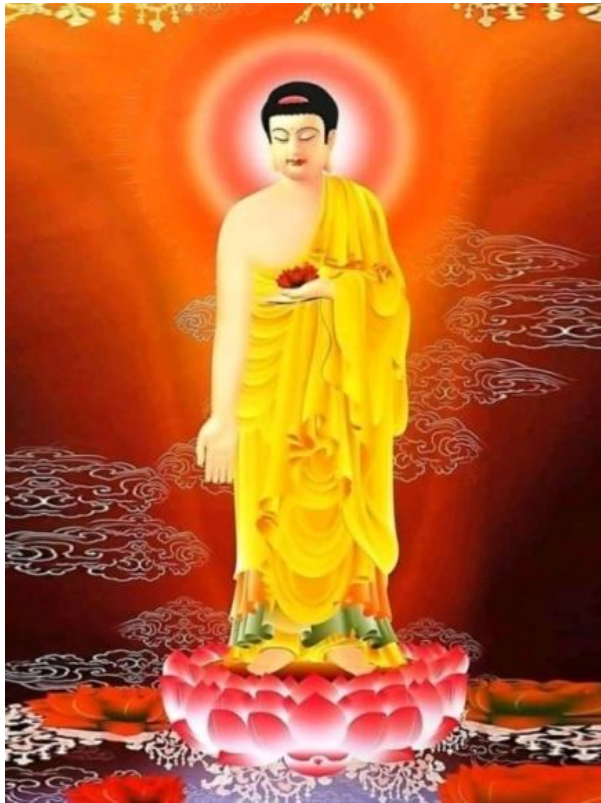
Ta chính là con, con chính là ta.

Biển, vốn dĩ tĩnh lặng, nhưng do các duyên mà hình thành ngàn con sóng. Chân tâm, cũng vốn thanh tịnh, mà sanh ra muôn pháp. Các duyên dừng lại, thì biển không còn sóng. Hết thấy chúng sinh giác ngộ thì đồng 1 chân tâm.

Lời tâm truyền số 1841

1 tự tánh, có thể hóa sinh muôn loài vạn vật..., **giác lại rồi, hết thấy trở về chân**(muôn sáng trở về mặt nước tĩnh lặng,...).

Lời tâm truyền số 1842

Con đừng để sự hiểu lầm quá lớn xảy ra, vì có thể nó sẽ phá vỡ mối quan hệ và những niềm tin, kể cả đối với niềm tin về tôn giáo, về nhân quả, sự thiện lương, hay sự công bằng... của người khác... .

Lời tâm truyền số 1843

Vạn vật... lúc hương sắc..., đều muốn
được biết đến.

Lời tâm truyền số 1844

Vạn vật... đều có giới hạn, và giới hạn của nó, là sự thay đổi.

Lời tâm truyền số 1845

Thà làm 1 người **chân nhân** không ai biết, còn hơn làm 1 kẻ **tâm thường** vạn người mê.

Lời tâm truyền số 1846

Lời nói chứa đựng **muôn lí lẽ...**, chẳng bằng 1 lời nói chứa đựng **sự từ bi**.

Lời tâm truyền số 1847

Ngàn vạn lời nói **hoa mỹ** của kẻ phàm phu, chẳng bằng 1 lời **chân tránh** của bậc thánh trí.

Lời tâm truyền số 1848

Chỉ có **tình yêu thương**, mới xây dựng xã hội... trở nên **chuẩn mực** hơn. Vì vậy, con hãy **lan tỏa** thật nhiều yêu thương tới xã hội của con nhé.

Lời tâm truyền số 1849

Ở trong đời, thì chỉ có quyền chức mới phục được quyền chức, chỉ có tiền tài mới phục được tiền tài,... . Còn ở trong đạo, thì chỉ có **trí tuệ** mới phục được trí tuệ, và chỉ có **từ bi** mới phục được từ bi, chỉ có **đức hạnh** mới phục được đức hạnh mà thôi.

Lời tâm truyền số 1850

Sự yêu thương, không thể nói được bằng lời, thì nhất định phải nói được bằng hành động. Nếu con không làm gì cả, thì không thể nói con có sự yêu thương đó được.

Lời tâm truyền số 1851

Tích tiểu thành đại,
Mỗi ngày 1 ít,
Thì việc thành Phật,
Cũng chẳng xá gì.

Lời tâm truyền số 1852

Luôn nói được lời nhẹ nhàng, có chứa trí tuệ và sự từ bi, không phải người tầm thường có thể làm được, phải là bậc thánh trí mới làm được.

Lời tâm truyền số 1853

Thực có tác dụng của thực, tuy nhiên, hư cũng có tác dụng của hư. Ở thế giới hư ảo này, cái hư lại được sử dụng nhiều hơn.

Lời tâm truyền số 1854

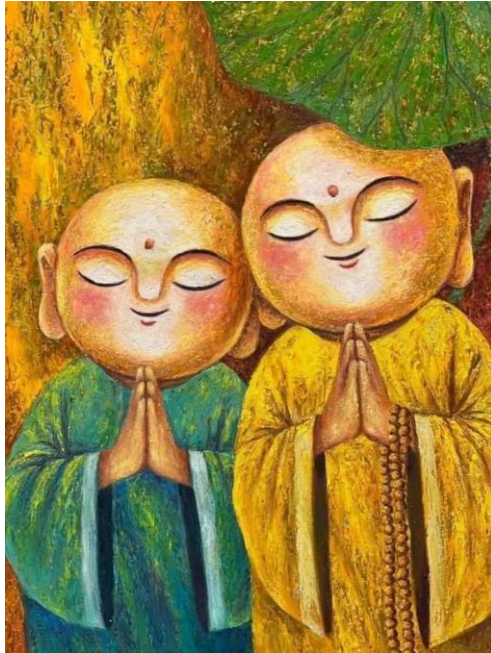
Niệm Phật, tâm không bị loạn gọi là gì ạ?

Nếu đã không loạn, sao còn hỏi?, **HỎI BỞI NGHI**, nghi chính là loạn.

Lời tâm truyền số 1855

Khi con tu tập đến 1 trình độ nhất định, con sẽ thấy rằng, khổ đau lại không phải là khổ đau, khổ đau lại chính là hạnh phúc. Hạnh phúc trong khổ đau, nghĩa là con không còn khổ đau nào nữa cả, tất cả đều là hạnh phúc.

Lời tâm truyền số 1856

Thầy nghĩ gì về việc thế giới sắp có cuộc thanh lọc?

Lúc nào thế giới... cũng có sự thanh lọc hết, chỉ là lúc nhiều lúc ít, không nhận ra... . Ngay trên thân xác của con..., mỗi ngày cũng tự thanh lọc đi cả triệu... tế bào già yếu..., cả vũ trụ cũng có cả tỷ... hành tinh đến lúc hoại diệt đi mỗi ngày..., sinh tử, thành diệt..., **luôn luôn diễn ra trong từng sắc na**, và theo quy luật tự nhiên của nó,... .

Lời tâm truyền số 1857

Cho con hỏi, tâm và trí khác nhau không? tâm ở đâu? trí ở đâu?

Trí chính là tâm thôi(trí ví như ánh sáng, tâm ví như năng lượng sáng trong cục bin(thân tướng) vậy, không thể nói ánh sáng không phải năng lượng sáng và ngược lại,...). **Tâm tỏ**(năng lượng cao) **thì trí sáng**, nhìn nhận mọi thứ đúng với bản chất của nó. **Tâm vọng**(năng lượng thấp) **thì trí mờ**, nhìn nhận thành ra phân biệt, chấp trước... . **Ngay nơi chân tâm thanh tịnh để sống, thì trí huệ, từ bi... cùng khắp.**

Lời tâm truyền số 1858

Sau này, con người mình vẫn ở cảnh giới này ạ? Hay 1 thế giới Chư Phật?, mỗi người tu đều thành Phật ạ?

Trong vũ trụ... có thập pháp giới chúng sinh, bao gồm lục đạo và pháp giới tứ thánh..., **tùy duyên nghiệp... mà luân hồi trong đó**. Tuy nhiên, ai cũng có Phật tánh, nếu tu hành theo lời Phật chỉ dạy(**bát chánh đạo...**), thì ai rồi cũng thành Phật cả(tức giải thoát khỏi lục đạo, thập pháp giới, hay vũ trụ này...).

Lời tâm truyền số 1859

Cho con hỏi, mỗi nơi thì Phật pháp lại khác nhau, con có được sử dụng kinh pháp luân(pháp bảo của Phật giáo tây tạng) không ạ?

Mỗi người đến với Phật pháp đều theo những cách khác nhau, ai thích nghiên cứu gì, tu tập thế nào sao cho **hợp** với căn tánh của mình thì cứ làm, miễn là **được an lạc và bản thân tốt lên mỗi ngày** là được. Nhưng nếu nó làm mình cảm thấy bất an, trì trệ... thì thay đổi, **tùy duyên thuận pháp... thôi**, con đừng nặng nề bất cứ điều gì cả.

Lời tâm truyền số 1860

Khi còn ấu thơ, con rất trong sáng, nhưng do nhiễm sân si của mọi người xung quanh, giờ con muốn quay lại con người lúc xưa, sao thấy khó quá ạ?

Xả bỏ "hết thấy ý niệm đang tư duy" ấy đi, thì liền về lại sự trong sáng, cội nguồn của tâm trí, vạn vật,....

Lời tâm truyền số 1861

Ta sẽ dẫn dắt con thành tựu chánh giác(hướng về tự tánh, Phật Tánh), nhưng ta cũng mong rằng, khi trí tuệ và lòng từ bi của con được khai mở, con cũng sẽ dùng nó để giúp vô số chúng sinh khác cùng được tỏ sáng, **CON NHÉ.**

Lời tâm truyền số 1862

Thầy có thể cho con 1 câu gì, để con thêm dũng mãnh trên con đường tu được không?

Cố lên nhé, **NHƯ LAI** luôn ở trong tâm trí của con.

Lời tâm truyền số 1863

Theo con, chết rồi thì không biết gì nữa.

Chắc chưa? Con chưa chết, sao biết chết rồi thì không biết gì nữa?.

Lời tâm truyền số 1864

Nếu chúng sinh ai cũng thành Phật, thì con người còn không thầy?

Trong câu hỏi của con, đã có câu trả lời rồi mà.

Thực ra, bản chất của sóng vẫn là nước, nếu con sóng biết được bản thân nó chính là nước (cũng như mỗi chúng sinh biết được, bản thân mình chính là Phật), thì tự tại tùy duyên ở "tất cả mọi hình tướng",... .

Lời tâm truyền số 1865

Có ai, nghe những lời tâm truyền của ta, mà cảm thấy bản thân mình "đã thay đổi" rồi chăng?.

Lời tâm truyền số 1866

Cho con hỏi, là làm sao để mình bớt được cái tâm kiêu ngạo và ngạo mạn ạ?

Vì lòng từ nhỏ quá nên khinh khi người khác, vì khinh khi nên kiêu mạn..., nếu **tôn trọng** được người khác, thì không khởi tâm kiêu mạn... đâu. **Nhẫn nại, bao dung, và tha thứ..** cho hết thấy đi nhé.

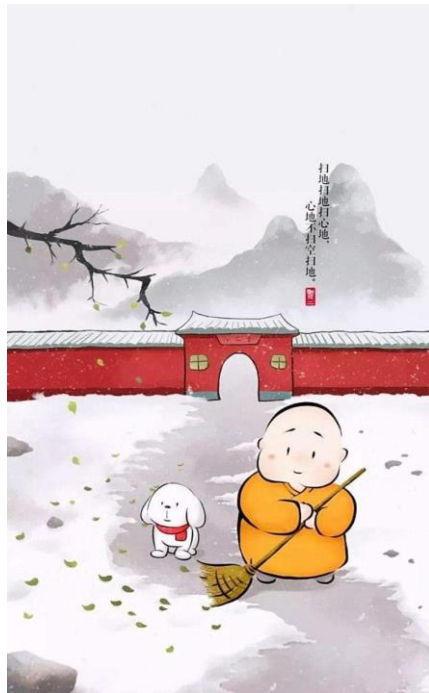

Lời tâm truyền số 1867

Ngoài ra, khi con nghe ai đó khen, con cũng khởi tâm kiêu ngạo ạ?

Giữ tâm khiêm hạ, khiêm nhường, thấy mình như cỏ rác, hư vô... thì không chấp lời khen chê..., cũng không kiêu ngạo hay khổ đau gì nữa.

Lời tâm truyền số 1868

Thấy đạo, nhưng con chỉ khởi được tâm phụng sự tam bảo mà không khởi được tâm xuất gia, có phải do thiếu phước báu không ạ?

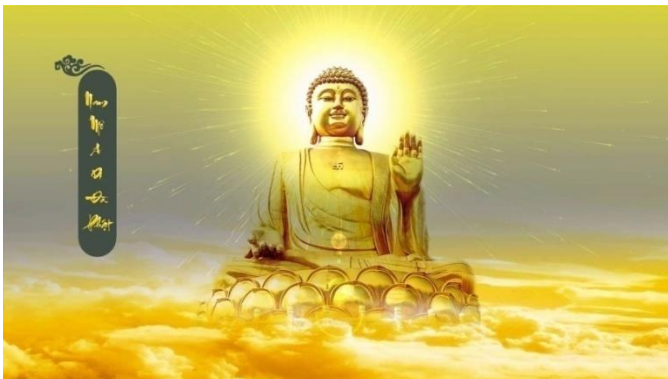
Chưa đến duyên thì cứ tại gia, không phải tại gia thì không tu, cũng không phải xuất gia là tu được. Muốn có hình tướng xuất gia, **thì phải phát nguyện**, nguyện chín muồi tự nhiên sẽ đi được, không còn bất kì lí do nào cản trở nữa, ngay cả những suy nghĩ đó.

Lời tâm truyền số 1869

Lúc nào để con thích hợp đi tu ạ? Vì con cái con còn nhỏ, đi tu thì có phải tạo nghiệp không ạ?

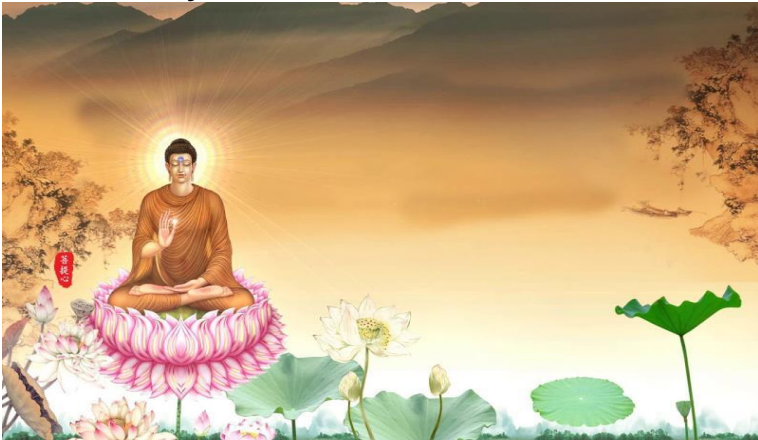
Đã lỡ sinh ra, thì nên chăm sóc **cho đến khi chúng tự lập được** đã, nếu sự ra đi của mình làm liên lụy người khác phải nuôi hoặc chúng không tự sống được thì tu cũng khó được yên tâm lắm. Hơn nữa, **tâm thật tu mới là tu**, chứ không phải cạo cái đầu và đắp cái y vào người mới là tu hành.

Lời tâm truyền số 1870

Thưa thầy, sao con ít khi ngủ mơ là sao ạ? Tỉnh thoảng mơ nhưng khi ngủ dậy thì không nhớ được gì cả.

Đó là do **phước hiện tại** của mình cũng ổn, ít việc lo nghĩ, và **nghiệp** cũng nhẹ, **độc ảnh cảnh** trong tàng thức cũng không còn nhiều,... . Nếu cố gắng tu tập nữa, thì gần như không còn mơ gì cả, nằm xuống là an yên trong giấc ngủ cho tới khi tỉnh dậy, giống như tâm Phật, Bồ Tát... rồi vậy.

Lời tâm truyền số 1871

Làm sao để dứt bỏ thù hận? làm sao để bao dung tha thứ? Con khổ tâm quá?

Làm sao để **tăng trưởng được trí huệ và lòng từ bi**? Thì mọi thứ đều được hóa giải. Phật, Bồ Tát trí huệ và từ bi vô lượng..., cho nên, họ không có hận thù, và cũng không gì họ không tha thứ được,....

Lời tâm truyền số 1872

Nếu chúng sinh có duyên được nhìn thấy sự thật cuối cùng, thì ai cũng hơn Phật ạ?

Ai cũng thấy sự thật cuối cùng(đại niết bàn), thì ai cũng **"Bằng Phật"**, chứ không phải hơn Phật. Phật, chính là sự thật cuối cùng ấy, chứ không phải của riêng 1 vị Phật nào đó, hay riêng ai cả,... .

Lời tâm truyền số 1873

Phật là vô hình tướng, làm sao để đạt được chỗ đó ạ?

Câu hỏi làm sao này, cũng là 1 ý niệm của con, làm cản trở việc trở về với sự thanh tịnh(vô tướng). Vô tướng, thì không tồn tại 1 ý niệm nào cả(bởi niệm chính là tướng), con "hãy xả bỏ hết thảy ý niệm" đi, thì "liền ở ngay trong vô tướng rồi"(tâm thanh tịnh).

Lời tâm truyền số 1874

Tình thương của con cái đối với cha mẹ, có phải là "ái" không ạ?

Nếu có tâm bình đẳng, ai cũng là người nhà, đều thương như nhau..., thì đó là tâm Bồ Tát, là lòng từ bi, thương của bi. Còn đặt nặng gia đình, còn tâm phân biệt..., thì đó không phải là thương của bi, mà là thương của ái,... . Chừng nào "người nhà cũng như người ngoài, người ngoài cũng như người nhà", thì tâm ấy được bình đẳng,... .

Lời tâm truyền số 1875

Cho con hỏi, tiến trình 5 uẩn nó đi theo thứ tự 12345 hay là 12534 ạ?

Con đừng dùng tư duy suy nghĩ 1 cách máy móc như thế, 5 uẩn là 1 thể thống nhất, sắc(tướng, thân) chính là tâm(thọ, tướng, hành, thức), tâm cũng chính là sắc, không có 1 uẩn riêng tồn tại độc lập, và không uẩn nào tiếp nối và sinh ra uẩn nào cả,... . Ngay khi khởi niệm, niệm ấy liền đã trọn đủ ngũ uẩn, tâm thanh tịnh, thì không còn niệm, tức không còn uẩn nào cả. Ở chỗ đó mà dụng công, thì xa rời sinh tử, bởi sinh tử chính là ngũ uẩn..., 1 hạt điện tử, cả lục đạo, thập pháp giới, vũ trụ.. cũng là ngũ uẩn... thôi. **CHÂN TÂM LÀ NIỆM, TỨC GIẢI THOÁT.**

Lời tâm truyền số 1876

Mình vượt ra ngoài sinh tử, thì cha mẹ cũng được nhờ, mới trọn chữ hiếu. Tu cho thành đạo cứu đời mẹ cha, phải không ạ?

ĐÚNG VẬY.

Lời tâm truyền số 1877

Ta đã **dừng lại** tất cả mọi thứ, ta chẳng còn muốn gì nữa cả. Còn con?, con còn muốn thứ gì?

Lời tâm truyền số 1878

Xin thầy cho con hỏi về pháp môn quán âm nhĩ căn viên thông ạ?

Phật Tánh trong mỗi chúng sinh, vạn vật... có 4... tính thường hằng, là **"thấy, nghe, pháp, biết..."**. Pháp môn Quán Âm nhĩ căn viên thông, nhắm vào **"tánh nghe"** của Phật Tánh, tập trung vào tánh nghe để xả li hết thủy phiền não, tạp niệm... cho đến lúc viên thông(trở lại tánh nghe thường hằng, thanh tịnh...) thì **"thể nhận được Phật Tánh của mình"**, đây cũng là mục đích của các pháp môn khác, như thiền thì là **"tánh biết"**, niệm Phật, trì chú... thì là **"tánh thấy"...**, đích chung của tất cả **"là hiển lộ Phật Tánh mà thôi"**.

Lời tâm truyền số 1879

Làm gì để buông bỏ được tính chấp niệm ạ? Con vẫn chưa phân biệt được thiện ác, khi vô minh con không biết vẫn mắc phải ạ?

Không làm gì cả, làm gì, nghĩ cách gì... đó chính là niệm, là tạo tác... . **KHÔNG KHỞI TÂM ĐỘNG NIỆM**, thì mọi loại phiền não không còn cách nào bán vúi vào tâm tánh nữa, chặt luôn cái gốc để đó đi, thì hoa, lá, cành... tự khắc rơi rụng, **TÁNH THỂ DẦN DẦN TỰ KHẮC HIỂN LỘ**, khi hiển lộ rồi, thì tự khắc thấu rõ thiện ác, chánh tà,.... .

Lời tâm truyền số 1880

Trái tim xác thịt(**phàm tình...**) của ta, giường như đã nguội lạnh và tan biến, nhưng hình như, có 1 trái tim khác(**bồ đề tâm**) bên trong ta, sống vĩnh hằng.

Lời tâm truyền số 1881

Tỳ kheo hay thượng tọa, tiến sĩ hay giáo sư..., chỉ là cái danh, hữu danh vô thực, chết rồi thì đồng 1 đồng xương trắng. Trong lòng của con có thực tu hay chăng?, có cống hiến cho chúng sinh, đồng loại... được gì chăng?..., đó mới là vấn đề.

Lời tâm truyền số 1882

Người là ai? Tâm là gì? người truyền
gì ở tâm ạ?

Ta không là ai cả. Tâm không là gì cả.
Chân Tâm cũng không có gì để truyền
cả.

Lời tâm truyền số 1883

Các vị Phật từ trước đến nay là từ con người mà ra ạ? Hay đã tồn tại sẵn trong vũ trụ ạ?

Chân tâm, Phật tánh, bản thể... của hết thảy chúng sinh, vạn vật..., vốn sẵn có, không từ đâu mà sinh ra hay diệt đi cả,... . Tâm mê sanh niệm liền vô minh, tâm sáng thanh tịnh liền là Phật.

Lời tâm truyền số 1884

Cho con hỏi, có phải được đức Phật A Di Đà thọ kí thì mới thành Phật được hay không?

Thọ kí, phải hiểu đúng về nó. Khi 1 vị nhận ra chân tâm, tự tánh của chính mình, thì ngay lúc đó là nhân thành Phật rồi, việc còn lại là **"sống nơi tự tánh ấy"**, thì mọi nghiệp trướng, phiền não... dần rơi rụng. Cho đến khi rơi rụng sạch sẽ, thì hoàn toàn là Phật(viên giác), là giải thoát hoàn toàn(diệt tận).

Khi người nhận ra tự tánh của mình(ngộ trước, hay thành Phật trước) thì sẽ biết người khác ngộ chưa(nhận ra chưa), nếu rồi thì họ biết ngay, **tạm gọi là thọ kí theo nghĩa nhận ra thôi**, chứ thật sự là bản thân mỗi người là **"tự thọ kí cho mình"**, chứ không ai thọ kí cho

mình cả(không ai nhận ra Phật tánh giúp mình cả), tự tánh của mình còn không nhận ra, thì ai thọ kí cho mình được?

Lời tâm truyền số 1885

Vị Phật đầu tiên là ai ạ? Và ai thọ kí cho vị đó ạ?

Thời gian... thì vô lượng, không thể tính kể về trước, cũng không thể tính kể về sau..., cho nên, không thể biết được vị Phật nào mới là vị Phật đầu tiên, cũng không thể biết được vị nào mới là vị cuối cùng(đến Phật Thích Ca dùng Phật nhãn cũng không soi thấy điều này)..., đó chỉ là cái nhìn theo lối tục đế. Nếu có thể nhìn nhận theo chân đế, thì vốn mỗi chúng sinh vạn vật đã là Phật rồi, **làm gì có trước sau, xa gần...?**(tức không còn tính chất của thời gian, không gian...), vì mê mà quên mình là Phật, nếu giác lại, thì Phật hiện tiền ngay đây, bây giờ.

Lời tâm truyền số 1886

Vạn pháp giống nhau,
Bản chất vô thường,
Ta chỉ 1 pháp,
Con hiểu tất cả,
1 niệm xả hết,
Lục đạo hóa không,
Đường tu dẫu dài,
Con tự mình đi.

Lời tâm truyền số 1887

Cho con hỏi, mình phải gieo nhân thế nào, để những kiếp về sau được trở thành 1 vị xuất gia, và tu hành đúng chánh pháp ạ?

Xuất gia là 1 nhân duyên, chỉ cần **"phát tâm xuất gia"** và hướng tới điều đó để rèn luyện bản thân, khi nhân duyên chín muồi, thì tự khắc sẽ đi.

Còn muốn tu đúng chánh pháp, thì tâm phải chân thành 1 cách tuyệt đối, hướng tới tam bảo không ngừng..., thì tự khắc mọi nhân duyên sẽ được đưa tới 1 cách tự nhiên.

Trong càn khôn vũ trụ... này, nơi đâu cũng có Phật, Bồ Tát... **âm thầm** gia hộ cả, không sợ lạc đường đâu, **chỉ sợ tâm không chân thành, khẩn thiết...** .

Lời tâm truyền số 1888

Ai cũng nói con là tà ma vậy, tà ma có thể đến được với Phật Pháp không?

Phản tỉnh tự tâm,

Thiện ác... đều buông,

Chân Như thị hiện,

Chẳng chánh chẳng tà,

Muôn chúng bình đẳng,

Cùng 1 Phật tâm.

Lời tâm truyền số 1889

Mọi sự khổ, ta đã vượt qua. Giờ là lúc, ta an nhiên với cuộc đời. Sống để cống hiến là điều duy nhất làm ta thích thú và tồn tại. Bằng trái tim chân thành và vị tha.

Lời tâm truyền số 1890

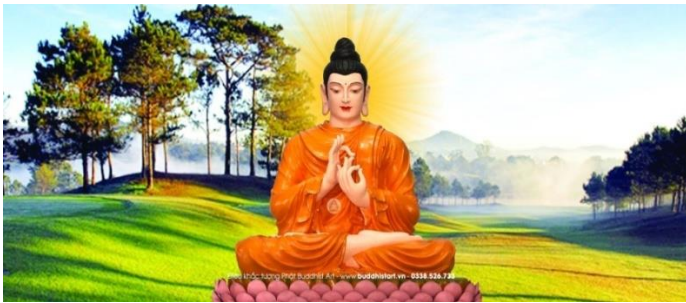
Trước lúc trì trú đại bi, con tắm sạch sẽ rồi trì xong, con nghỉ ngơi 1 giờ rồi trì tiếp, như vậy có cần phải tắm lần 2 không ạ?

Không cần đâu, hãy lấy tâm chân thành mà tu hành, đừng chú trọng vào cách thức nào cả,... . Hiểu nghĩa kinh, hành lời kinh, đó mới là chân tu. Sự trong sạch của tâm tánh, mới là thứ nên nhận ra, chứ đâu phải chuyện tắm rửa của xác thân vô thường?.

Lời tâm truyền số 1891

Còn 1 điều quan trọng nữa, là khi 1 người công phu có kết quả (tâm tịnh hơn,...), khi đó tất cả các lỗ chân lông trên cơ thể đều được mở ra, có nhiều vị trong lúc công phu còn không thở nữa, bởi hô hấp bằng tất cả tế bào trên cơ thể, sâu hơn là có thể ngưng luôn việc hô hấp, trao đổi chất trong cơ thể lại... . Nếu vì không hiểu mà tầm lúc này, thì **rất dễ bị cảm lạnh**, rất nguy hiểm. Nếu nhiều mồ hôi..., thì có thể lau và thay quần áo khác..., không được tắm vào lúc này.

Lời tâm truyền số 1892

Xin thầy chỉ rõ về pháp môn tịnh độ
ạ?

Người tu tịnh độ, trước hết là có niềm tin vào đức A Di Đà, ngài đã thành Phật và dùng "**nguyện lực**" của mình mà biến hiện ra 1 cõi, gọi là "**tây phương cực lạc**", để tiếp dẫn những chúng sinh có đủ "**tín và nguyện**" được sanh về cõi của ngài. Về được tây phương, sẽ **chứng quả vị bất thoái chuyển**, và tu hành tiếp cho đến khi viên mãn thành Phật.

Còn phương cách để tu tập, thì là niệm hồng danh A Di Đà Phật (nam mô A Di Đà Phật), **chú tâm vào Phật hiệu**, sẽ có công năng phá trừ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước), đó cũng là mục đích của tất cả các pháp môn khác.

Khi tâm được thanh tịnh, rỗng lặng, sáng rõ..., thì đó chính là Tự Tánh Di Đà, tự nhiên tương ứng với cõi nước tịnh độ, thì vì tín và nguyện giữ gìn đó, mà được vãng sanh.

Lời tâm truyền số 1893

Thưa thầy, con không biết làm cách nào để cho mình bỏ tâm nghi ngờ với đạo Phật, để tin được 1 cách tuyệt đối ạ?

Tâm nghi, là 1 trong 5... loại triền cái thô thiển lớn bên ngoài của tâm(tham, sân, si, mạn, "nghi"...). Để loại bỏ được tâm nghi, cũng như 5... loại triền cái thô thiển kia, thì **tâm tu phải thật sự chân thật và dũng mãnh**, đồng thời, làm nhiều việc công đức(từ thiện, phóng sinh, công ích, sửa mình...) để gieo trồng, phát khởi được **tâm từ bi...** . Khi tâm từ bắt đầu chớm nở, lập tức 5... loại triền cái kia biến mất, niềm tin tuyệt đối vào Phật và vào chính mình được xây dựng từ giây phút ấy.

Lời tâm truyền số 1894

Làm thế nào để sân, hận, và tự ái... hết ạ?

Sân, hận, tự ái... từ đâu mà có? Đó là việc bên ngoài làm cho **"cái ta này"** không vừa lòng, ở trong tâm mình thì nhỏ hẹp, không tha thứ được, còn ưng đố kị, hơn thua... cho bằng được,... . **Nếu là Phật, Bồ Tát thì họ có sân, hận, tự ái... chẳng?, là không, bởi vì họ "không có cái ta",** tấm lòng lại bao dung, vị tha... vô lượng. Vậy vấn đề là ở **trí tuệ, đức hạnh của mỗi người,** khi mình biết tu tập, thì 2 cái đó được nâng cao, sân, hận, tự ái... kia dần dần nhỏ lại và tiêu biến, chỉ còn lại 1 tấm lòng bao la vô tận... mà thôi... .

Lời tâm truyền số 1895

Mắt ta rất là sáng, ta sẽ dẫn đường cho con. Con nhớ theo sau ta, đừng để ta lạc mất con nhé. (Tức tự tánh của con rất sáng, hãy nương nhờ chính mình để vượt thoát tất cả).

Lời tâm truyền số 1896

Con luôn theo sau thầy ạ.

*Theo sau ta làm gì? Ý là **hãy theo Phật Tánh của chính mình, nhận ra nó.** Mọi thứ đều nhìn nhận đúng bản chất, không bị dính mắc, tâm thì thanh tịnh, tỉnh sáng..., đó mới là sống trong chánh niệm, chánh pháp... .*

Lời tâm truyền số 1897

Sao trong đầu con, chỉ muốn làm ác, chuyện thất đức, muốn trả thù... ạ?

Tất cả đó, chỉ là **"vọng tâm"**, thấy có nó, thì **"cái thấy"** là mình, còn **"nó"** chỉ là nó, là vọng. **Biết vọng không theo**, quan sát trên nó, không để bị chi phối, điều khiển..., thì quý vị dần được tĩnh tại, an nhiên, vượt thoát... thôi.

Lời tâm truyền số 1898

Thưa thầy, thời gian gần đây tâm con luôn hướng về Phật mạnh mẽ, nhìn thấy biển khổ trần gian, con đau lòng khổ sở khi không thể cứu độ đời.

Đúng vậy, khi nhìn thấy ánh sáng của đạo pháp, thì lúc đầu ai cũng có những cảm xúc như thế, sau này rồi sẽ lắng lại. Tu dưỡng bản thân trước, rồi sẽ có những năng lực cứu độ (trí huệ, từ bi, phước báu...) sau, đừng vội vàng gì cả nhé.

Lời tâm truyền số 1899

Làm sao để con học thuộc lòng kinh ạ?

Đến giờ đọc kinh, công phu..., lúc ấy đã thật sự buông xả mọi thứ chưa? Thật sự thì dễ thuộc hơn, không thuộc thì đọc cũng được, không sao cả, **quan trọng là hiểu được và hành được ý nghĩa của kinh ấy không?**

Lời tâm truyền số 1900

Niệm Phật hiệu A Di Đà mà không chịu từ bỏ tham, sân, si... thì không về được tây phương đúng không ạ?. Con thấy nhiều người cứ niệm mà tâm tham, sân, si... chẳng bớt đi tí nào, vậy họ có đang tu chăng?

Đúng vậy, niệm mà không tu thì giống con vẹt, hoặc cái máy niệm Phật,... thôi. Đôi khi còn gây **phản cảm, ngứa mắt...** cho người khác, phá hoại Phật pháp nữa, tu mà lại có tội hơn chứ làm sao về được tây phương?,... .

Lời tâm truyền số 1901

*Không nói về mình, chỉ 4 chữ thôi,
nhưng phải là người có bản lĩnh thực thụ
mới làm được.*

Lời tâm truyền số 1902

Tại sao lại không nói về mình ạ?

Chân nhân thì không nói về mình, mà cũng không có gì để nói cả, bởi chân nhân không thấy mình, mọi thứ đều vô ngôn, vô tướng, vô pháp,... .

Lời tâm truyền số 1903

Tại sao chỉ có tâm bồ đề mới giúp ta chiếu sáng vô minh ạ?

Bởi tâm bồ đề(Phật tánh) "**không phải là vô minh**", mà là chân tâm, nó không dính mắc gì cả, tự nó là sự giải thoát rồi, nhận ra liền tự tại..., không cần phải nhọc tâm gì nữa.

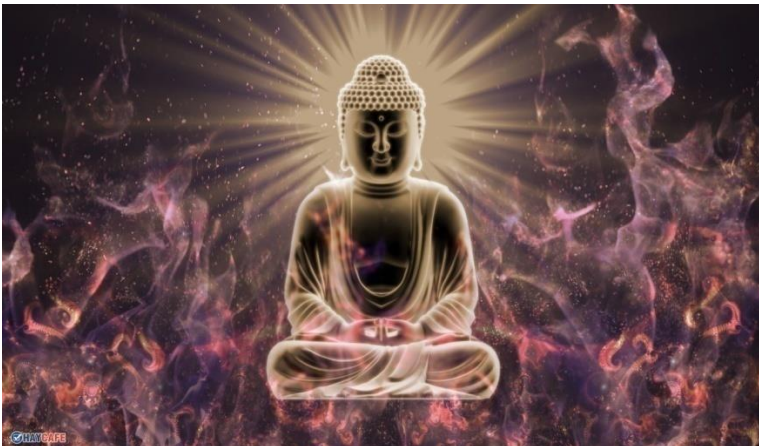

Lời tâm truyền số 1904

Có cách tu nào khác ngoài Phật Pháp để đạt được giải thoát không ạ?

Phật Pháp, không phải là pháp, pháp là vô minh, phiền não, vọng tưởng..., Phật là Giác, là sự tỉnh thức trên các pháp. Phương cách nào đưa đến điều này thì đều là Phật pháp cả. Ngược lại, thì là chưa tỏ tánh, còn luẩn quẩn trong pháp, trong vô minh, luân hồi, chưa biết hướng ra,... .

Lời tâm truyền số 1905

Tính không của các pháp là gì ạ?

Tính không của các pháp vốn sẵn có, nghĩa nói lên bản chất của mọi sự vật, hiện tượng... trong vũ trụ, thập pháp giới... là không có thực thể cố định (nên gọi là tính không), mà nó luôn biến đổi, sinh diệt... liên tục (vô thường). Nhận ra được điều này, thì không còn chấp thủ vào các tướng, các pháp..., **lìa tâm chấp trước (alahan) thì liền giải thoát lục đạo...**

Lời tâm truyền số 1906

Làm thế nào để dứt bỏ được mọi phiền muộn, từ bỏ được cái tham, sân, si...? Tu như thế nào mới gọi là đúng với Phật pháp ạ?

BUÔNG XẢ, là buông xả hết phiền não, tham, sân, si... đó đi thôi, níu giữ làm gì để rồi kêu phiền? kêu khổ?... . **Buông xả đến tận cùng**, thì không còn gì để buông xả nữa cả, chỉ còn 1 bản tánh trong sáng, thuần khiết, thánh thiện..., đi đến đó, cũng là đi đúng với chánh pháp của Như Lai.

Lời tâm truyền số 1907

Cho con hỏi, thực ra không có quý hấp tinh nào hết, quý ở đây chính là bản thân mình tạo ra, mình phải chiến thắng bản thân, mới bỏ được tà dâm phải không ạ?

Nói có thì có, nói không có thì không có. Vạn pháp từ tâm tưởng sanh, tâm diệt thì pháp diệt. Thiện ác, chánh tà... cũng lẽ đó mà sanh mà diệt. Trở về nguồn tâm, thì hết thấy hóa không... .

Lời tâm truyền số 1908

Con người chết rồi tùy theo nghiệp mà trả nghiệp, sao vẫn còn hồn ma vất vưởng trên trần gian ạ?

Có 1 cõi trong lục đạo luân hồi, gọi là "cõi ngạ quỷ", chính là nó đấy. Thường là do "tâm tham"... quá nặng mà không siêu thoát được. Nghiệp của cõi này, chính là tâm tham quá nặng mà ra, nếu đủ Duyên Giác ngộ, buông xả tâm tham... thì liền siêu thoát,... . Tâm si thì vào cõi súc sinh, tâm sân thì vào cõi địa ngục,..., tâm hướng thiện thì làm người, trời... . Nếu có thể "buông xả tất cả" thì giải thoát, về cực lạc, nhập niết bàn,... .

Lời tâm truyền số 1909

Xin thầy giải thích dùm chữ ngũ uẩn giai không trong bát nhã ạ?

Thân(sắc, tướng, vật...) này là có, nhưng ngày mai chết, thì nó tan hoại, chuyển hóa đi... thì chẳng còn nữa, **"đó chính là sắc tức là không"**. Tâm(thọ, tưởng, hành, thức(vọng tâm)) nay thế này, nhưng mai nó lại thế khác, sự nhìn nhận về vũ trụ nhân sinh... tùy duyên mà cũng luôn thay đổi, không có thực thể cố định..., nên **"thọ, tưởng, hành, thức... ấy cũng là không"**. Chỉ có **"chân tâm"**, không phải là ngũ uẩn, nên chẳng có, cũng chẳng không, bởi thế, chẳng sinh cũng chẳng diệt,...

Lời tâm truyền số 1910

Theo thầy, nhìn mà như không nhìn, thấy mà như không thấy... thì sắc tức thị không, có đúng chăng?

Về phần lí, thì xem như đúng(thấy tướng không tướng, thì đồng Như Lai), nhưng về phần sự thì còn cách "1 khoảng công phu(sự tu hành)" để được viên mãn. Có đối lập với không, nhìn đối lập với không nhìn, sắc đối lập với không sắc..., cho dù kẹt vào bên nào, thì cũng chưa phải là tâm giải thoát(chân tâm thanh tịnh). Chân tâm thì không có không không, không nhìn không không nhìn, không sắc không không sắc..., mà hoàn toàn rỗng lặng, thanh tịnh(không còn khái niệm nào cả, kể cả về bát nhã, tánh tướng, hay bất kì "ý niệm" nào... thì lí sự viên thông).

Lời tâm truyền số 1911

Tất cả những gì mà ta nói, ta đều gửi gắm ẩn ý vào trong đó, con phải suy ngẫm để hiểu được cả nghĩa bóng lẫn nghĩa đen (**đời và đạo, tướng và tánh**), thì con mới là người sâu sắc, thông đạt.

Lời tâm truyền số 1912

Khi con công phu, con nhìn thấy hoa sen nở ra phát ra ánh sáng và xoay mạnh khi con thiền là sao ạ?

Đó là tâm đã tịnh được 1 phần, phiền não đã giảm được 1 phần..., nhờ vào việc thật tâm tu hành, nên nó có những "tướng lạ" xảy ra khi công phu, mỗi người mỗi khác. Tuy nhiên, phải xoay lại bản tâm thanh tịnh, không được lấy đó làm sở chứng, tự mãn... thì công phu không còn nữa. Cứ kệ nó, xem như là 1 trải nghiệm là được rồi, buông đi.

Lời tâm truyền số 1913

Con rõ pháp sinh diệt, con nói những gì mình thấy biết, thì có ảnh hưởng đến ai không ạ?

Hãy "TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP". Cần nói thì nói, cần im lặng thì im lặng, dù là pháp chân chánh, nhưng chưa chắc người khác cần nghe tới.

Lời tâm truyền số 1914

Tỏ tánh, vạn điều đều là chân, công đức vô lượng.

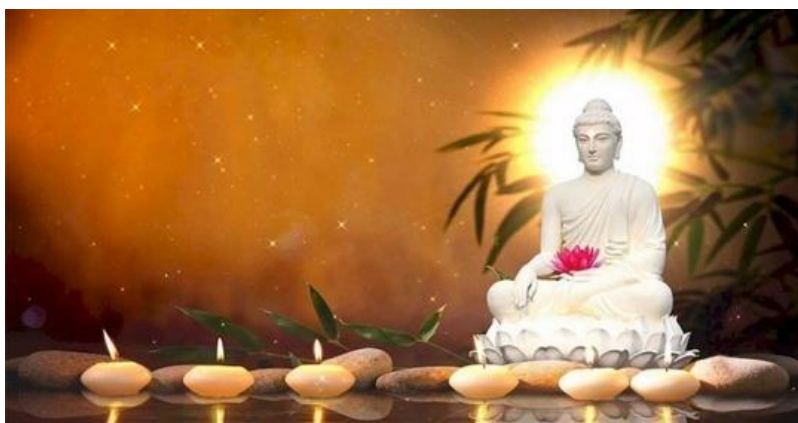
Mê tánh, vạn điều đều là vọng, đọa lạc khôn cùng.

Lời tâm truyền số 1915

Từ năm 2021 con ngu ngơ, hay quên, sáng dậy không nhớ được gì ạ, cố nhớ cũng không nhớ được?

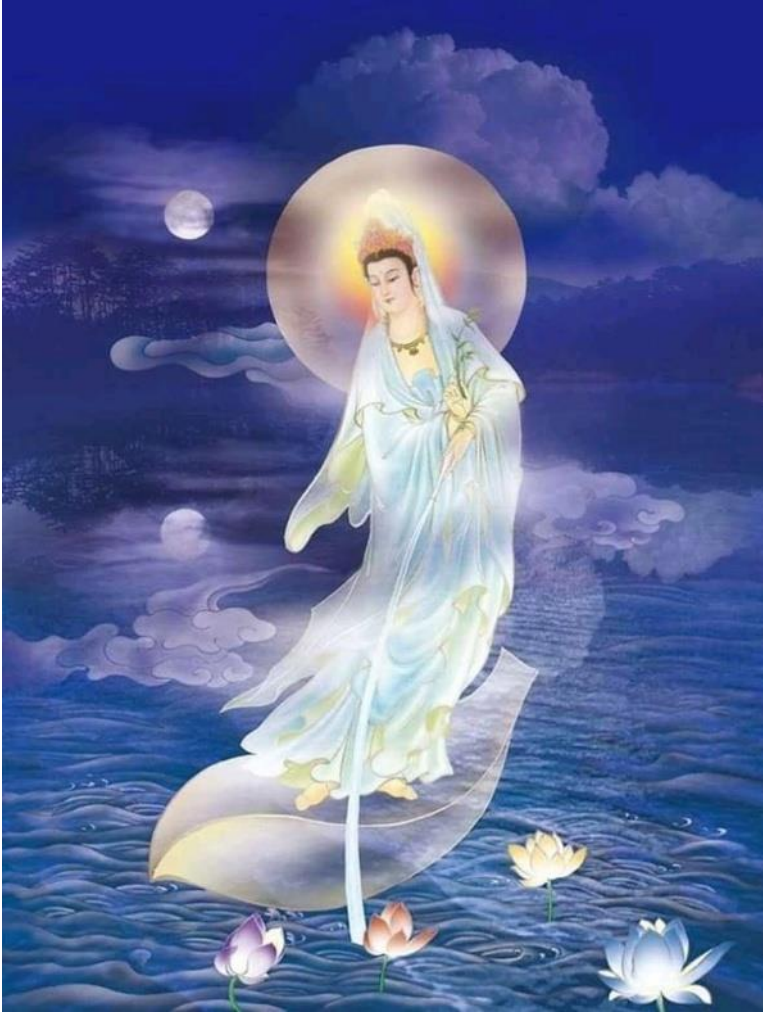
Quá tốt, quá tuyệt, quên là điều tốt, điều tuyệt vời nhất thế gian. Lục đạo luân hồi đầy khổ đau này, **cần gì phải nhớ thứ gì?** Nên quên đi tất cả mọi thứ, để tâm rộng rang, thanh tịnh, tỉnh sáng..., thì thử hỏi, thế gian này thứ gì sánh bằng?

Lời tâm truyền số 1916

Có 1 bí mật của việc **"quên"** cần phải hiểu rộng hơn. Quên, vốn là 1 cơ chế của **"đào thải"**, dù là đối với người, hay là cả vũ trụ... . Nó diễn ra như **"1 phản ứng tự nhiên"** để cơ thể **"tự bảo vệ mình"**(khi thân thể hay tâm trí bị yếu thì tự nhiên quên **"để tránh mất năng lượng"**, như người điên khùng, sống thực vật, hay ốm yếu... chẳng hạn, trí nhớ rất kém, thậm chí về không, nếu thân thể khỏe lại, trí tuệ, đức hạnh, phúc báu... mạnh lên thì lại nhớ, có muốn quên cũng không quên được). Như vũ trụ tự bảo vệ chính nó(như đào thải đi những hành tinh già yếu khỏi mọi quy luật... mà trôi lăn bất

định, không quy tắc, và cuối cùng tan hoại, vỡ vụn(sao băng, giác vũ trụ...).

Lời tâm truyền số 1917

Người tu đạo chân chính, tuyệt đối không phải là kẻ lạc hậu. Họ là người tin hiểu nhân quả, nhìn thấu quá khứ vị lai, thiện ác chánh tà... mà lo tu dưỡng bản thân. Người đời, cứ ngỡ mình theo kịp thời đại, thực ra, họ đang tiến về tam đồ ác đạo là nhiều, ngập chìm vào lục đạo luân hồi lâu hơn, thì đâu thể gọi là tiến bộ cho được?.

Lời tâm truyền số 1918

Ở trong thế giới của Như Lai, có vô số vị Phật còn không biết đến cái gọi là lục đạo luân hồi.

Lời tâm truyền số 1919

Cho con hỏi, tại sao phải kết hôn? Kết hôn có cần thiết không ạ? Tại sao phải duy trì nòi giống ạ?

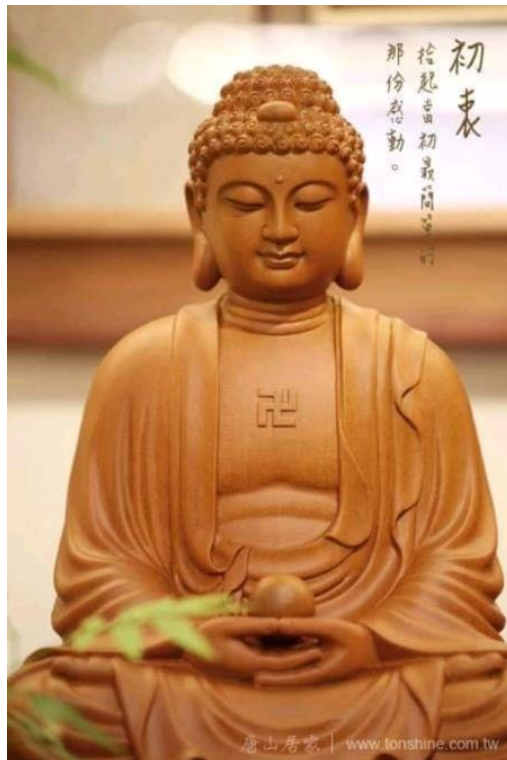
Kết hôn, vì **muốn thỏa mãn tham dục**, là 1 lòng tham bản năng của chúng sinh. Nó cần thiết với người cần kết hôn. Khi kết hôn thì đương nhiên sinh con, đó là điều khó tránh, thì việc duy trì nòi giống tự là lẽ tất nhiên thôi, con người cũng vậy, muôn loài đều vậy. Người tu hành, thì chỉ nên "**cầu thành Phật**", việc duy trì nòi giống, hay mọi thứ khác, thì nên xem nhẹ nó.

Lời tâm truyền số 1920

Thế nào là thuận theo tự nhiên mà hành đạo ạ?

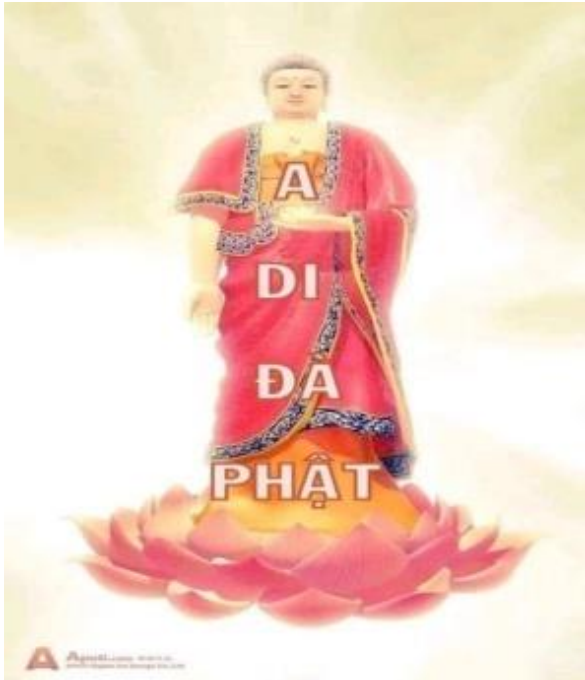
Đơn giản chỉ là, có người thành tâm hỏi, thì trả lời họ. Người nào không thành tâm, thì thôi không nói gì cả.

Lời tâm truyền số 1921

Có lẽ con gọi ngài là thầy ạ.

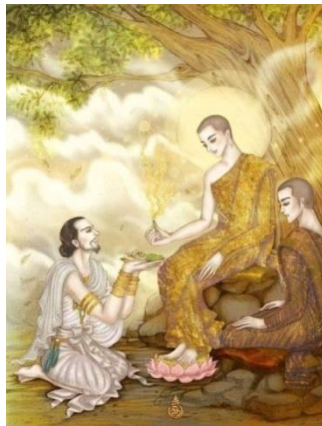
Ta không phải ngài, cũng không phải thầy của ai cả, mọi danh xưng đều là **hữu hanh vô thực**, ta không còn chấp vào nó, gọi ta là gì ta cũng không còn bận tâm.

Lời tâm truyền số 1922

Muốn thành tựu chánh giác, thì cần những điều gì ạ?

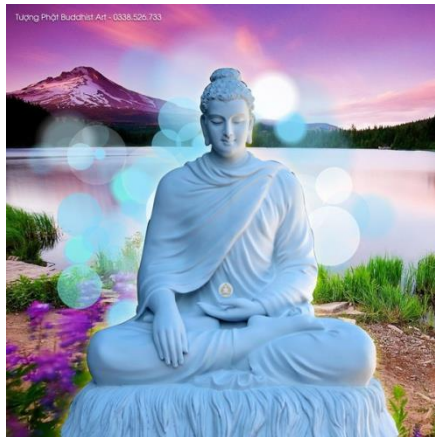
Cần bắt đầu từ **Bồ Đề Tâm**, **phát bồ đề tâm**(tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...) **mà tu hành**. Đó như là sự khai sinh của bồ đề tâm tánh, mọi thứ phiền não, ô trược, sai trái... đều **chuyển về** bồ đề tâm, chính là nuôi lớn bồ đề tâm ấy thành chánh đẳng chánh giác,... .

Lời tâm truyền số 1923

Con muốn tất cả lập tức đều thành chánh đẳng chánh giác được không ạ?

1 đứa trẻ con, không thể bắt nó là người trưởng thành ngay lập tức được, việc thế gian còn phải cần rất nhiều yếu tố mới thành tựu, huống hồ là Phật quả vô thượng?. Nhưng chỉ cần **gieo mầm từ bi** vào chúng sinh, thì sớm muộn mầm ấy cũng nảy nở và lớn mạnh, **đừng vội vàng gì cả**.

Lời tâm truyền số 1924

Hỡi những tâm hồn đang bị **giam** **nhốt trong lục đạo**. Hãy sớm tỉnh thức bằng **Tự Tánh Như Lai** trong chính các vị.

Lời tâm truyền số 1925

Có một điều quan trọng, ta muốn dặn dò cho con. **"Tuyệt đối"** không nói về bản thân, không bình luận kẻ khác, tự ý đưa ra quan điểm cá nhân,... . Hãy **"tùy duyên thuận pháp"**, sống trọn vẹn trong chánh niệm trước các pháp đang trôi chảy nơi sự thấy biết thanh tịnh như thị của con thôi.

Lời tâm truyền số 1926

Theo thầy, pháp môn nào phù hợp
với người mới bắt đầu ạ?

là Pháp Môn Đạo Đức. bao gồm:

Hiếu kính người trên,

Từ tâm bất sát,

Phụng sự đại chúng,

Tu thập thiện nghiệp,

Đoạn trừ các ác,

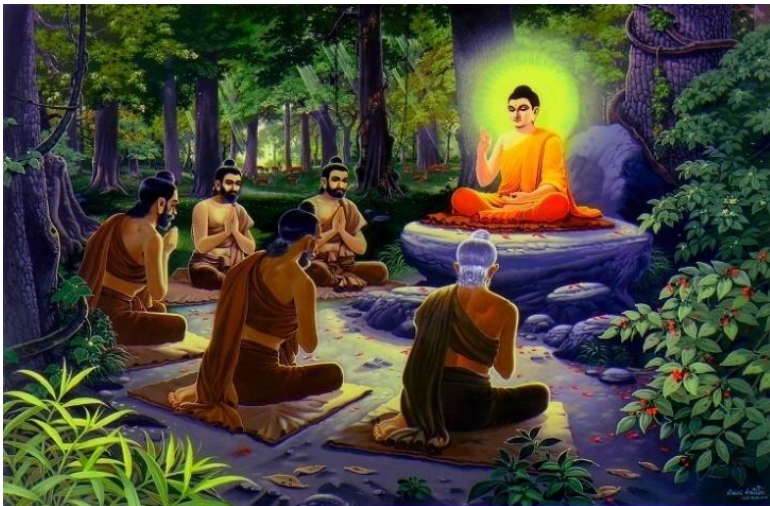
Phát bồ đề tâm.

Lời tâm truyền số 1927

Có cách nào để nhường tuổi thọ của mình lại cho cha mẹ và con cái không ạ? Con không thiết tha ở cõi ta bà này nữa.

Cũng là 1 tâm hiếu kính, nhưng **"không thực tế"**. Mỗi người đều có phúc phận, nghiệp báo riêng, không ai can thiệp vào nhau được điều gì. Còn chưa nhận ra tâm tánh, thì **"mong cầu đi đâu"** cũng là **"trong luân hồi"** cả thôi.

Lời tâm truyền số 1928

Trong quá trình tu tập, mà lỡ phạm giới dâm thì con phải làm sao ạ?

Bản tâm vốn tự trong sạch, tự sẽ thấu tỏ vạ ác, cần gì phải hỏi cách sửa sai?

Lời tâm truyền số 1929

Hãy chỉ giúp con cách tu tập để con có thể làm 1 người có thể giúp mọi người và bớt khổ ạ?

Muốn giúp gì thì phải có cái đó trước đã, giúp người khác lời khuyên, thì mình phải có đạo đức, trí tuệ trước, giúp người khác khó khăn thì mình phải có phước báo trước,... . Cho nên, bản thân **phải là người biết tu tập trước đã**, từ bỏ các ác, làm các điều lành, giữ tâm cho thanh tịnh... . Sau này, khi trí tuệ, đức hạnh, phước báo... mình lớn mạnh, sẽ tự biết phải làm sao.

Lời tâm truyền số 1930

*Làm sao để thấy bản tâm chơn thật
ạ?*

*Không cần làm gì cả, cũng không cần
tìm ở đâu. Tâm tự thấy biết thanh tịnh,
đang hiển hiện **ngay đây** đó thôi.*

Lời tâm truyền số 1931

Thanh tịnh, thì có thấy tâm không ạ?

Tâm thanh tịnh chính là tâm Phật rồi đó. Khi tâm thanh tịnh, thì thấy biết rõ nguồn khởi của tâm, từng ý niệm nhỏ nhiệm còn trôi chảy..., sao lại không rõ chúng được?, và vì rõ nó, nên không còn bị nó chi phối, điều khiển,... .

Lời tâm truyền số 1932

Phật có tâm thức không ạ?

Phật trong thập pháp giới (tương tự tức Phật) thì **"tỏ rõ"** tâm thức của mình. còn Phật thật (niết bàn) thì **"không tâm, không thức, không nguyện..."** gì nữa cả.

Lời tâm truyền số 1933

Nếu mình khởi niềm vui khiến lúc nào cũng vui và mãn nguyện với những gì con có, vậy có bị sao không ạ?

Vạn pháp, vốn nó chỉ là nó, có gì mà khởi vui?, có vui tất có buồn, có chấp trước(tâm tự mãn...) thì có dính mắc, luân hồi,... .

Lời tâm truyền số 1934

Vì sao con biết đến Phật từ nhỏ, chỉ biết hành lễ Phật mà không biết tu tập thế nào, cho đến tận 28 năm sau thì con mới được người hướng dẫn ạ?

Vì duyên chưa đủ, duyên đủ rồi, mọi việc tự thành,... .

Lời tâm truyền số 1935

*Tại sao ba mẹ sanh con ra mà không
chăm sóc ợ?*

*Là do duyên nợ... thôi, duyên hết hết
nợ... thì tự xa cách,... .*

Lời tâm truyền số 1936

Con nên chăm sóc cha mẹ hết đời, hi sinh hạnh phúc của mình để dành thời gian cho cha mẹ và tu tập vì chúng sinh, có được không ạ?

Được. Quá tốt. Lành thay,... .

Lời tâm truyền số 1937

*Nếu không muốn nói gì thì có bị hỏi
mãi không ạ?*

*Nếu không muốn nói thì mỉm cười,
mình có nhiều nụ cười hơn những câu
hỏi đó mà.*

Lời tâm truyền số 1938

Thưa thầy, con tỉnh thức sớm quá, để rồi con phải nhìn đời bằng ánh mắt từ bi, khiến mọi người đều cho con là đi ngược lại với thế giới hiện tại, và phỉ báng con? Mong thầy cho con lời khuyên ạ?

Nếu vậy, thì đó là giới hạn của con. Con phải mở rộng sự nhìn nhận của mình ra thêm nữa. Tỉnh thức có nhiều mức độ, nếu vấp chỗ nào mà cảm thấy vướng mắc, thì chỗ đó là giới hạn. Nếu tỉnh thức là trở ngại cho mình thì đó đâu phải là tỉnh thức?. Nếu từ bi mà chưa được sự ghi nhận và bằng lòng của người khác thì lại càng phải từ bi gấp nhiều lần hơn như thế,...

Nếu mình làm sai mà bị phỉ báng thì mình phải xem lại mình, còn nếu mình

làm đúng mà bị phỉ báng thì lại là điều tốt, bởi đó là mình đang tiêu nghiệp trướng của mình, hóa giải oán kết nhiều đời nhiều kiếp sống với nhau,..., có gì là không tốt đâu?.

Lời tâm truyền số 1939

Con biết Phật lâu rồi, nhưng con không biết cách tu sao cho đúng, xin ngài chỉ giúp ạ?

THẤY SAI THÌ SỬA, THẤY NIỆM THÌ BUÔNG. THẾ THÔI.

Lời tâm truyền số 1940

Ta không có của cải để nuôi thân mạng của con. Nhưng ta có **trí tuệ** để nuôi tâm trí của con thật lớn mạnh, ta không để con đói trí tuệ được. Con chưa trưởng thành, trí tuệ con chưa khai mở, ta sẽ không rời xa con đâu (**tự tánh luôn hiển hiện, không mất đi**).

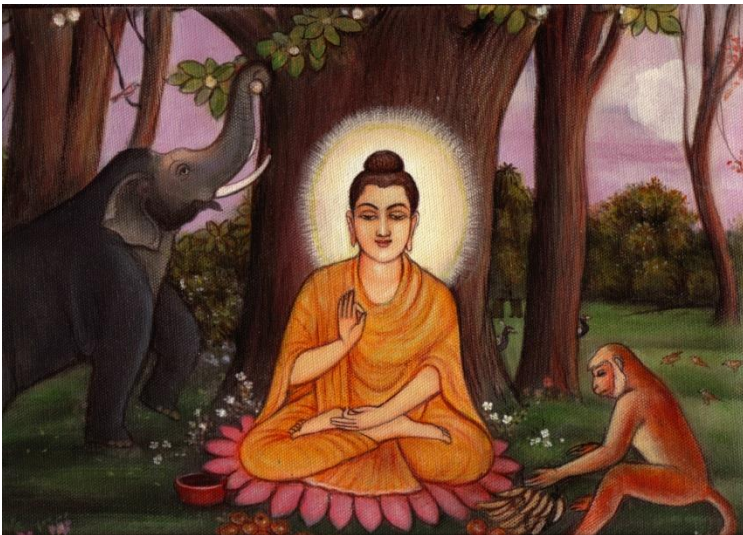
Lời tâm truyền số 1941

Nếu con chọn lương thiện để làm lẽ sống mà trời diệt con, để con phải chết đói, hay sống lang bạt, chật vật khắp nơi... để tồn tại..., thì trời, đất, thần, Phật... đều bất lương, không có mắt rồi sao?. Con có hiểu ta nói gì không?.

Lời tâm truyền số 1942

Con có biết được tầm quan trọng của việc có trí tuệ không?. Có trí tuệ, thứ con nghĩ là **chánh kiến**, việc con làm là **chánh mạng**,... . Có trí tuệ, con thấu hiểu được lòng người, bản chất của **xã hội**, của **vũ trụ vạn vật**,... . Có trí tuệ, con đến đi dạo chơi trong **nhân gian** vô cùng nhẹ nhàng, thanh thoát, tự tại,... .

Lời tâm truyền số 1943

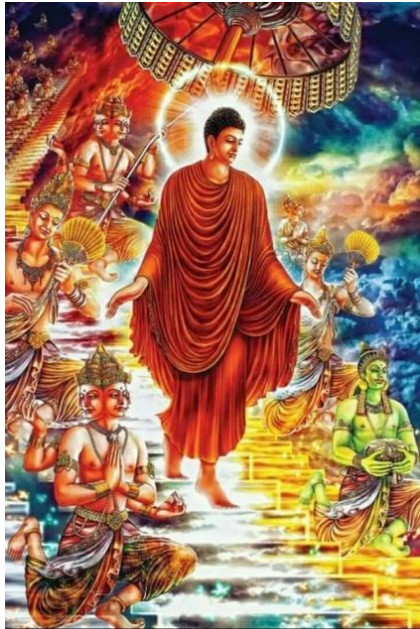
Thế nào là lời nói vô ngã?

Đó là lời nói ra đó mà "không biết" là "của ai cả". Vì vô ngã nên của ngã nào được chứ?. Của ai, thì có ngã, không của ai, tức vô ngã rồi.

Lời tâm truyền số 1944

Lời nói vô ngã, mới là lời nói đáng để con tin tưởng, bởi nó sẽ dẫn con đến điều đó. Lời nói còn ngã (của ai), thì chỉ mang tính học thuật, còn đọng trong luân hồi, bản thân nó **không có năng lượng** để đưa con đến sự giác ngộ, giải thoát được.

Lời tâm truyền số 1945

Sáng rồi, con dậy chưa?

Con có ngày để làm, đêm để ngủ.
Còn ta, từ lâu ta không có khái niệm ngày và đêm. Trong tâm của ta, chỉ nghĩ nhớ về con, dốc lòng mong con khai ngộ. Khi con khai ngộ, con cũng không còn khái niệm gì nữa cả. Khi đó, ta và con cùng hòa hợp vào chân lí tối thượng(**niết bàn**).

Lời tâm truyền số 1946

Trung đạo, vô ngã là pháp tu, khi đến đích thì buông bỏ hay giác ngộ xong thì mới thấy ra trung đạo và vô ngã ạ?

Trung đạo không phải là pháp tu. Trung đạo, là "tâm thái tu", là "tâm bình thường(bất động, bất nhiễm)" đối với các pháp, nhà nho gọi đó là "trung dung". Sống với tâm ấy thì dần lìa xa được các pháp vô thường(phiền não).

Khi đạt đến 1 trình độ nhất định rồi, thì tâm thái tu ấy trở thành lẽ sống của mình(gọi là sống đạo), đó là người tu hành chân thật, và họ sẽ phá trừ bản ngã, dần vô ngã. "Thấy con đường trung đạo là giác ngộ rồi, sống với trung đạo cho đến khi vô minh... không còn thì giải thoát",... .

Lời tâm truyền số 1947

Đích đến của trung đạo là ở đâu? trung đạo là gì? vô ngã có khác trung đạo không ạ?

Trung đạo là tâm bình thường, tâm thanh tịnh(chân tâm, Phật tánh),..., không thiên lệch, không chấp chặt(tức không phân biệt, không chấp trước)..., thì tâm được thanh tịnh. Như vậy, có thể nói, "trung đạo chính là đích đến rồi", chứ không phải sống với trung đạo thì sẽ đưa đến một cách đích nào khác(như Đức Thích Ca năm xưa, tìm đủ con đường nhưng cuối cùng là **nhận ra trung đạo và sống với nó, thế là đủ rồi**). Trung đạo, trung dung... chính là Phật(vô ngã) rồi vậy, sống nơi đây thì phiền não, nghiệp trướng... dần sẽ hóa giải, tiêu biến..., đạt đến trạng thái giải thoát của

tâm(không vương mắc, cũng gọi là vô
ngã).

Lời tâm truyền số 1948

Mong thầy nói kĩ hơn về các pháp, mọi việc trong cuộc sống cho con hiểu ạ?

Mọi sự việc diễn ra trong cuộc sống này, chỉ là "sự phản ảnh của tâm", "ảnh" thì không phải "tâm", "chân tâm không ảnh, chẳng có hạt bụi nào dính mắc vào tâm thanh tịnh cả,...". Quay lại tự tâm, thì dần vượt ra tất cả, sống "tùy duyên thuận pháp", thì tự là như nhiên bất động.

Lời tâm truyền số 1949

Trí tuệ, là từ trải qua đau khổ của bản thân mà nhìn nhận được. Người có vô lượng trí tuệ, hẳn là người đã từng trải qua vô số khổ đau từ quá khứ, kiếp quá khứ... mà có được. **Con hiểu được chứ?**

Lời tâm truyền số 1950

Người chưa có trí tuệ, là bởi họ "trải khổ chưa đủ" trong "luân hồi sinh tử" mà thôi.

Lời tâm truyền số 1951

Cũng như vậy, đạo đức của 1 người hình thành bởi việc **"đã nếm trải đủ hương vị của xảo trá, dối lừa..."** trong vô lượng kiếp, đã thọ nhận đủ những nghiệp mình đã tạo tác... **"mà khiếp sợ"**, từ đó mới thương mình và thương người..., biết quay đầu mà hướng thiện.

Lời tâm truyền số 1952

Người chưa có đức hạnh, bởi họ "chưa thọ đủ sự đối trá, lọc lừa..." của người khác (ngiệp của chính mình...), mà còn "tạo ra chúng thêm nữa". Có đức hạnh thì đối trá, lọc lừa... ai nữa đây?.

Lời tâm truyền số 1953

*Dối trá, lọc lừa... kẻ yếu "là thất đức".
Giúp đỡ, bảo bọc... họ "là bồi đức".*

Lời tâm truyền số 1954

Con chia sẻ Phật pháp có bao nhiêu bên tà đạo tới dọa và khuyên con thời mạn pháp không độ nổi đâu rồi được họa vào thân ạ..., con nói không sợ chết đâu?

Đúng vậy, kẻ có tâm tà lúc nào cũng có ý niệm không độ được ai cả, bởi **chính họ là người "không thể thay đổi"**. Người không muốn thay đổi, thì không có thầy hướng dẫn họ cũng tự đi, tự độ mình. Người không muốn thay đổi, Như Lai ở trước mắt cũng xem như tà ma.

Con Phật làm việc Phật, con Ma làm việc Ma. Bản thân mỗi người tự rõ thôi. Người có duyên tự nương nhau mà phát triển, vô duyên thì im lặng và rời đi, không cần phải đối chất. Người hành việc Phật, long thiên, hộ pháp, thiện

thần... luôn kề bên, đừng sợ hãi hay lo
lắng gì cả.

Lời tâm truyền số 1955

Tâm tình của con, Như Lai là người hiểu rõ nhất. Bởi vậy, Như Lai cũng là người thương con nhất.

Lời tâm truyền số 1956

Xin thầy khai thị chỗ con chưa tỏ. Cái tâm biết rõ các tham, sân, si... nổi lên, tâm ấy là tâm gì?, nó thường hay vô thường ạ?

Tâm rõ biết các niệm khởi ấy, chính là Tánh Biết(chân tâm, Phật Tánh) đó. Ngay đó mà NHẬN, mà SỐNG, mà TU, **ĐỪNG NGHI NỮA**. Chân tâm là thường, niệm khởi(tham, sân, si, mạn, nghi...) là vô thường.

Lời tâm truyền số 1957

Tự tánh Di Đà có sẵn nơi ta. Ta nguyện sanh về cõi nước của Phật A Di Đà, một đời viên mãn thành Phật. Con có nguyện đi cùng với ta không?

Lời tâm truyền số 1958

Công, danh, quyền, lợi... của đời người có vĩ đại đến đâu, cũng chỉ nằm trong trái đất, và ở một khoảng thời gian ngắn nhất định. Mà trái đất so với vũ trụ bao la, thì chỉ như 1 hạt cát trên bãi cát biển dài vô tận..., nên công, danh, quyền, lợi... ấy với cái nhìn rộng lớn, **"tâm bao thái hư"**... ở người Giác Ngộ, thì chỉ là **"con số không"**, không có ý nghĩa gì cả. Người tâm trí, tầm nhìn... bé nhỏ, thì thấy nó to tát... mà quá xem nặng nó mà thôi. Con nên **"mở rộng tầm nhìn, tâm trí"**... của mình ra vô tận..., thì sẽ chẳng còn gì làm con vướng bận nữa.

Lời tâm truyền số 1959

Nơi đến là sen vàng, lưu li, cam lồ, ấm áp, yêu thương..., có lửa địa ngục thiêu đốt linh hồn không ạ?

Không có ngọn lửa nào trong tam giới thiêu đốt được linh hồn, được bản tâm thanh tịnh cả, đừng lo nhé. **Phật Tánh là vĩnh hằng, nhận ra thì bất tử.**

Lời tâm truyền số 1960

Con có thể tìm thấy tất cả trí tuệ và tình thương ở ta. Khi con thấy, con cũng có thể biến nó trở thành của con, bằng cách học hỏi và rèn luyện mỗi ngày. Có trồng cây, có chăm cây, thì hoa trái... tất sẽ mọc.

Lời tâm truyền số 1961

Nếu trí tuệ của con thật lớn, con sẽ **không thể** sân, giận... lên được, bởi con sẽ tĩnh tâm để tìm cách giải quyết vấn đề đó, chứ không phải nổi sừng, nổi gai... lên như thế.

Lời tâm truyền số 1962

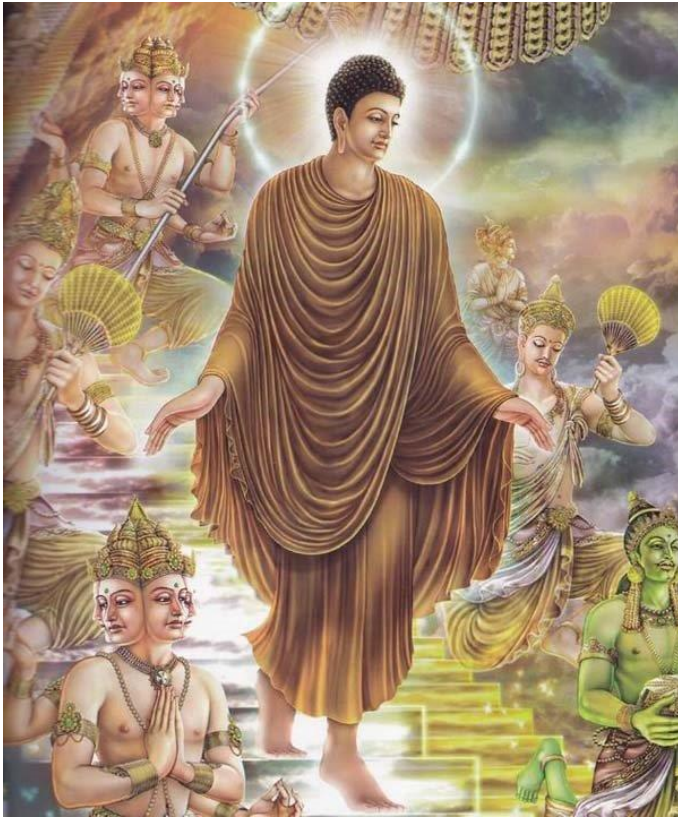
Vui, buồn... đều là pháp của thế gian, vui ấy là gốc của buồn, của khổ..., bản chất nó là khổ. Nếu con không cần vui, thì con sẽ đỡ phải miệt mài theo đuổi nhiều thứ trong vô thường, luân hồi... đấy. Dành thời gian cho tâm trí để phản tỉnh và buông xả "tất cả pháp...", sẽ giúp con "sớm giác ngộ và giải thoát" hơn. Điều đó, không thứ vật chất, hư danh... nào so sánh bằng, quý giá bằng.

Lời tâm truyền số 1963

Người có trí tuệ và đức hạnh lớn, thì luôn bình tâm trước mọi hoàn cảnh, và trước bất kì ai.

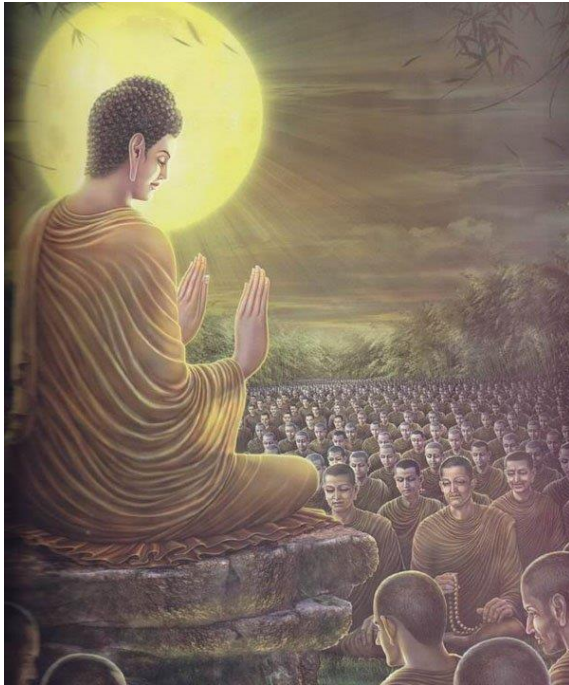
Lời tâm truyền số 1964

Con cần nhiều lời an ủi lắm mới có thể trở nên mạnh mẽ, mới chữa lành hết những tổn thương. **Lòng từ bi** của ta, có thể làm được điều đó cho con. **Vạn pháp từ hòa** của ta, sẽ xoa dịu đi vạn nỗi đau thương nơi tâm hồn của con.

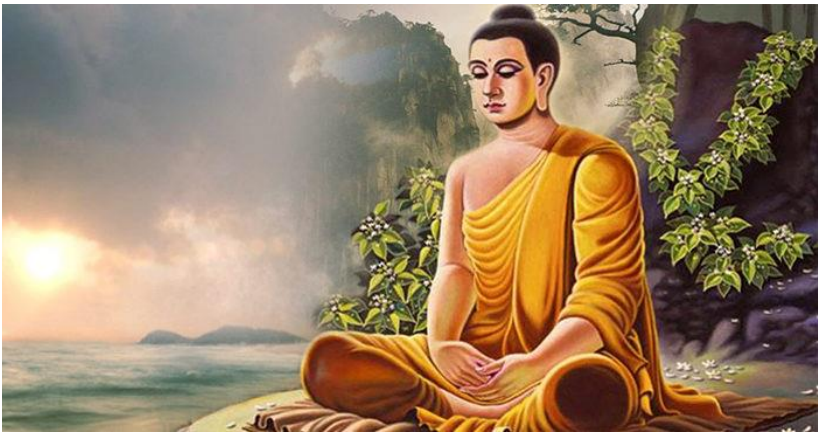
Lời tâm truyền số 1965

Cũng cần nhiều trí tuệ lắm, để tâm trí của con mới trở nên sáng suốt và thanh tịnh..., chiến thắng tất cả phiền não và vô minh... . Ta chính là Tự Tánh Bồ Đề trong con, khi con nhận ra ta, liền là lúc mọi thứ trở nên viên mãn rồi.

Lời tâm truyền số 1966

Người làm việc ngoài ánh sáng, hết
thảy đều "có giới hạn", thậm chí chỉ là kẻ
truy cầu công danh lợi lộc... . Người nào
có thể làm việc "âm thầm trong bóng
tối" mà cố gắng..., chẳng có ai biết, quỷ
thần cũng chẳng hay..., thì họ mới là bậc
phi thường, năng lực "là vô hạn"... , có khi
còn là thánh hiền, Bồ Tát... hóa thân
không chừng.

Lời tâm truyền số 1967

A Di Đà Phật, ngài cho con 1 lời để An đi ạ.

TÂM CON VỐN AN, bởi con sanh muôn niệm tìm cầu nên chẳng còn an nữa. Ngay đây, **XẢ BỎ HẾT THẢY TẠP NIỆM**, tâm liền thanh tịnh, sáng suốt. Tâm ấy không những **AN**, mà còn **HỠ, LẠC, BI, TRÍ, DŨNG...** .

Lời tâm truyền số 1968

Người đời rất sợ nghe đạo lí, bởi 1 khi đã theo rồi, thì phải bỏ đi những "tham muốn", phải "đấu tranh tư tưởng" rất nhiều để trừ bỏ bản ngã, "không nỡ" xả li danh vọng lợi dưỡng... để thành người tử tế, trong sạch... . Từ vô thủy vô trung... đã quen như thế rồi mà. Con thế nào đây? "Có dám" trả lời ta không?

Lời tâm truyền số 1969

*Nếu toàn là bậc giác ngộ gặp nhau,
thì đãi nhau bằng gì? trong hỷ, nộ, ái, ố...
ạ?*

Người xưa nói: tiểu nhân đãi tiểu nhân bằng "rượu nồng"(thú vui vô ích...), Quân Tử đãi Quân Tử bằng "NƯỚC LÃ". Nước lã ở đây, là sự trong sạch, tinh khiết, chân thành, thanh tịnh..., không 1 mùi vị(tức sự vẫn đục, phiền não, tính toán, hơn thua, hỷ, nộ, ái, ố... đó đó, tiểu nhân thì dùng những thứ này mà đãi nhau).

Lời tâm truyền số 1970

Kẻ mê lấy "vọng tâm" đối người, tiếp vật... .

Kẻ ngộ lấy "chân tâm" đối người, tiếp vật... .

Lời tâm truyền số 1971

A Di Đà Phật, sao con nói ra điều gì là người khác lại làm con tổn thương thêm ạ?

Vậy thì đừng nói nữa, "nói ra lời gây tổn thương, thì mới nhận lại những lời như thế (có ai chửi mắng... Phật, Bồ Tát... không?)", hãy kiểm soát lời nói của mình. Nói phải "đúng lúc, đúng chỗ, đúng ngữ cảnh...", nói ra phải là lời "từ hòa, trí tuệ, từ bi..." thì hãy nói, còn không hãy im lặng mà sửa đổi bản thân đã. Người cần nghe thì mới nói, người cần nói thì hãy nghe. **KIỆM LỜI**, là "một đức lớn" của bậc Thánh Trí.

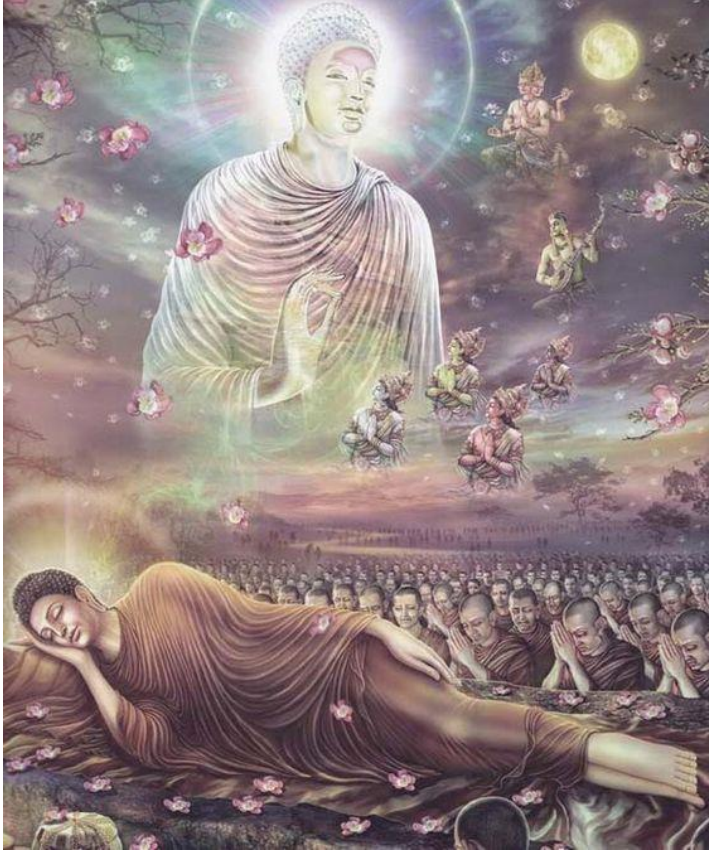

Lời tâm truyền số 1972

Khi trong trạng thái không suy diễn lâu ngày, lúc nào tâm con cũng rõ ràng biết, cảm giác của các giác quan nó giảm đúng không ạ?

Không phải, khi lục căn tiếp xúc với lục trần liền sinh ra các cảm thọ..., tiếp xúc nhiều thì sinh nhiều, tiếp xúc ít thì sinh ít..., thấy nhiều hay thấy ít, chỉ là ý niệm của mình thôi, vạn pháp đối đãi nhau thì vẫn thế. Khi tâm rỗng lặng, sáng biết... thì **không còn những ý niệm đối đãi, chấp trụ...** vào các pháp, nên cảm thấy thế, giương như nó ít đi, thậm chí không còn gì,... . Nhưng đi sâu hơn tí nữa, sẽ thấy **mọi thứ vẫn diễn ra như nó đang là**, nhiều hay ít không còn quan trọng, nhớ hay không nhớ, biết hay không

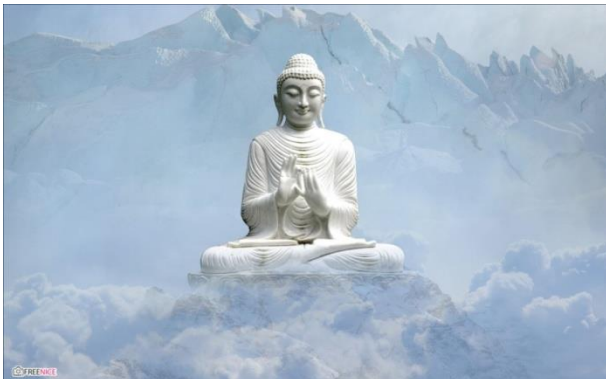
biết... về nó cũng không còn quan trọng nữa.

Lời tâm truyền số 1973

Để cân bằng giữa thế giới nội tâm và bên ngoài, ta nên làm như thế nào ạ?

Nếu **buông** 2 khái niệm "**BÊN NGOÀI**" và "**BÊN TRONG**" đi, thì mọi thứ nó **LIỀN LÀ CHÍNH NÓ**. "**Luôn sống với Chân Tâm Thanh Tịnh**", thì trong ngoài dung hòa làm 1, ngoài cũng là trong, trong cũng là ngoài (âm dương hòa hợp, tương thông, không trướng ngại...). Tâm ấy đối với vạn pháp, là "**vô trướng, vô ngại, vô tưởng, vô phiền...**".

Lời tâm truyền số 1974

Không có nội tâm, cũng không có ngoại tâm. **Tất cả chỉ là Ý NIỆM.**

Lời tâm truyền số 1975

Có phải mình tiếp nhận và nhận biết sự vật hiện tượng đó như thế nào, diễn biến tính chất sự việc đó ra làm sao, chứ không được quấn vào sự việc hiện tượng đó đúng không ạ?

Đúng vậy, nhưng **"phải giữ gìn được chánh niệm"**, không để các pháp **nhấn chìm**, mọi thứ cứ để nó diễn ra theo lẽ tự nhiên, **"không can thiệp thì không vướng mắc..."**. Sống **"tùy duyên thuận pháp"**, dùng Chân Tâm Thanh Tịnh để đối đãi, thì mọi pháp tự là, nghiệp trướng tự tan,... .

Lời tâm truyền số 1976

Oan ức không cần biện bạch, vì biện bạch là nhân quả chưa xả, là sao ạ?

Oan ức, tức là mình đúng mà bị hàm oan, có nghĩa là mình đã từng tạo nỗi oan tương tự cho họ từ quá khứ(kiếp trước...), bây giờ nhân duyên chín muồi, mình bị hàm oan lại. **Biết thế thì nên bằng lòng với nó, chấp nhận, tha thứ, và buông xả... thì nghiệp tội, oan trái... mới tiêu trừ.** Nếu phản ứng lại, sân si... lên, thì là không hiểu nhân quả, oan oan tương báo không ngừng.

Lời tâm truyền số 1977

Tại sao người tu bây giờ nói chuyện như muốn chửi chúng sinh, mà trong lòng họ nghĩ chúng sinh phải mang ơn, còn làm lễ thì mỗi ngày đòi hỏi càng nhiều ạ?

Quý vị nên dùng là **"1 số người tu"** chứ không nên đánh đồng tất cả nhé. Đúng là có nhiều người như thế, là bởi **"trí tuệ, tâm từ bi... chưa rộng"**, tu chưa đến nơi đến chốn..., học được chút ít đã tưởng mình chứng đắc, đức cao vọng trọng..., đó đều là **"bệnh"**, là **"ma trướng"**... mà kẻ tu hành phải vượt qua. Người tu nào **"hiểu sâu, dưỡng tốt"**... thì không như thế đâu.

Lời tâm truyền số 1978

Dưới thời cộng sản, có phải do nhân quả hay không?

Mọi cảnh tượng bên ngoài, từ cảnh quan, xã hội, mọi hoạt động hữu vi, cho tới vũ trụ vạn vật..., tất cả đều do tâm mình tạo ra (hết thủy pháp từ tâm tướng sanh), do tâm tướng của hết thủy chúng sinh có sự tương đồng... tạo ra. "Nhân đức, trí tuệ, phước báu... "chúng sinh" tăng", thì hình thái xã hội tốt lên, trật tự, hòa bình, an vui... hơn. Ngược lại, thì đi về phía bạo loạn, và khổ đau... . 1 chế độ xã hội..., chỉ là 1 biểu hiện trong vô số hình thái chung của tâm thức chúng sinh ấy, và nó cũng chính là "nhân quả chung" do chính họ tạo ra. Nếu hết thủy chúng sinh đều nhận ra Phật Tánh (tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng,

chánh giác, từ bi...), thì xã hội này là xã hội cực lạc, không cần chế độ nào để hoạt động nữa, bởi vì ai cũng **THÁNH THIÊN** cả rồi.

Lời tâm truyền số 1979

Sao con cố gắng tu mà không được, con xin thầy chỉ ạ?

Đó là vì sự cố gắng của con "**CHƯA ĐỦ**" để chiến thắng "**NGHIỆP LỰC**" của con. Giống như 1 chiếc xe, phải đủ khỏe để thắng được **SỨC Ỗ** thì nó mới chạy được. Vì vậy, con cần **XỨC LẠI** thân, tâm cho Mạnh Mẽ lên nhé, dẹp bỏ những thứ rườm rà, không cần thiết... đi(cả trong cuộc sống lẫn tâm trí), **VỨT BỎ** hết đi mà đứng dậy, mà đi, **NHA**. Cố gắng lên, **NGUYỆN LỰC THẮNG NGHIỆP LỰC**. Lúc nào trong tâm cũng phải có Phật, thường thường nhớ Phật niệm Phật, thì tương lai mới thành Phật được.

Lời tâm truyền số 1980

Muốn trừ tâm ma phải làm sao ạ?

Thì phải đặt Phật vào lòng. Suy nghĩ này, có phải Phật không?, việc làm này, có phải Phật không?. Tự tư duy **TRÊN TỪNG Ý NIỆM**, thì quý vị sẽ tìm thấy câu trả lời cho mình.

Lời tâm truyền số 1981

Thầy ơi, chẳng phải tâm, chẳng phải Phật, chẳng phải vật... là sao ạ?

Đó chỉ là cách nói mà thầy tổ khuyên là "đừng có khởi tâm lên mà định nghĩa ra cái gì cả", cứ khởi niệm thì là mấy thứ đó..., nên quay lại tâm thanh tịnh mà tu mà sống.

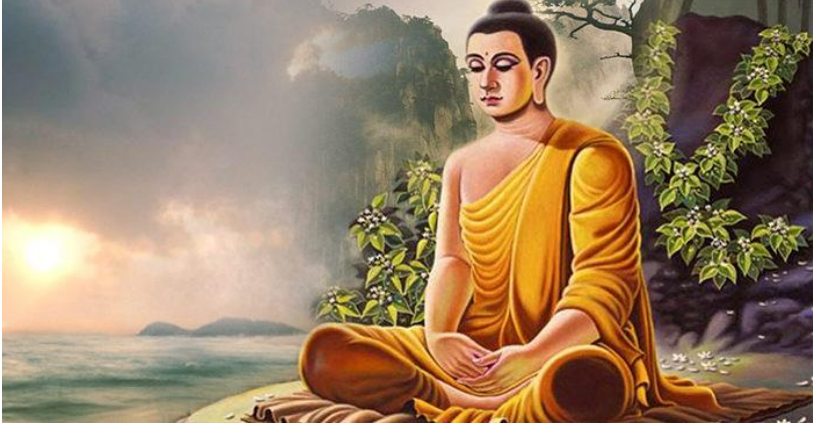
Lời tâm truyền số 1982

Khi ngủ, tất cả thân ý đều mê muội, lúc ấy không có tỉnh giác. Người tỉnh giác thì lúc ngủ cũng tỉnh giác phải không ạ?

Khi còn mang thân xác ngũ uẩn này, thì người tỉnh thức sẽ vắng lặng cả lúc thức lẫn lúc ngủ, tuy nhiên người tỉnh thức khác với người thường ở chỗ, nếu họ mộng寐 trong giấc mơ thì họ cũng biết mình đang ngủ đang mơ luôn, và mọi thứ trong giấc mơ... ấy, họ cũng dễ làm chủ được như thấy các niệm khởi lúc thức... .

Còn khi họ xả bỏ thân xác ngũ uẩn này rồi, họ sẽ trở về với sự tỉnh thức trọn vẹn (tánh giác, Phật Tánh "thường giác") nếu sức tu, sức giác đủ. Chưa đủ thì còn ở trong các hình tướng... tu tiếp cho đến

*lúc viên mãn(đại giác, viên giác, hay
toàn giác)... .*

Lời tâm truyền số 1983

Cho con hỏi, khi nhận lại tánh Phật rồi thì mình sống có công việc như thế nào?

Nếu nhận ra Phật Tánh thật sự, thì tự nhiên sẽ **"tùy duyên thuận pháp"**, mọi thứ đều phản ứng 1 cách rất tự nhiên, **"đủ mức"**, không cưỡng cầu cũng không chấp chặt... nữa, luôn luôn ở trong sự thanh tịnh, sáng suốt, vắng lặng của tự tánh.

Lời tâm truyền số 1984

Khi mà Phật Tánh ra khỏi tam giới, sẽ như thế nào ạ?

Tam giới...(lục đạo, cho tới thập pháp giới chúng sinh), nếu thoát ra tất cả rồi thì Phật Tánh của mình sẽ ở trong(hòa hợp, đồng nhất) **NHẤT CHÂN PHÁP GIỚI**, hay còn gọi là **THƯỜNG TỊCH QUANG, BẢN THỂ CỦA VŨ TRỤ,...** .

Lời tâm truyền số 1985

Lúc nổi sân hay lúc có gì đó khiến mình buồn, hay lúc mất đi chánh niệm, con đều biết rõ, nhưng làm sao con mất đi tham sân si... ạ?

Biết rõ niệm khởi là tỉnh thức, còn tham sân si... là "**đối trọng**" của lòng từ bi và trí huệ. Sở dĩ nó còn là bởi trí huệ chưa đủ sáng, lòng từ chưa đủ lớn. Khi trí huệ và lòng từ bi lớn lên, thì tham sân si mạn nghi... tự tiêu dần đi (trí sáng thì vô minh tan, đèn sáng thì bóng tối tan,...). Do vậy, cần nâng cao trí lực và đạo lực bằng việc chân thành và nỗ lực tu tập hơn nữa. **Trí huệ và từ bi vô lượng thì không còn vô minh, phiền não (tức tham, sân, si...).**

Lời tâm truyền số 1986

Con xin đánh lễ ngài. Người đã khai sáng và tiếp sức mạnh cho con, và cho rất nhiều thầy ạ.

Ta không cần sự đánh lễ của con. Ta chỉ mong rằng, khi mọi người được tỉnh thức, thì sẽ đem được **"ánh sáng chân chánh của Như Lai"** đi khắp mọi nơi, thắp sáng cho khắp nhân gian này. Chúng sinh còn trong mê lầm nhiều lắm, họ cần những người dẫn đường chân chánh, **"không màng danh lợi..."**, đưa chúng sinh đến với tuệ giác và từ bi.

Lời tâm truyền số 1987

Làm sao để Tánh được an nhiên ạ?

Tánh tự an nhiên rồi, không cần làm gì hết. Chỉ có tâm phiền não mới là không an nhiên. "Xả bỏ hết thầy phiền não, tạp niệm...", thì còn lại chân tâm thanh tịnh, tâm ấy là tâm an nhiên, tự tại, giải thoát,... .

Lời tâm truyền số 1988

Con nghe nhiều, muốn nhớ nhiều mà cứ 5 phút sau lại quên ạ?

Theo kinh nghiệm của các thầy, thì "đừng cố nhớ gì cả", mọi thứ hãy "để tự nhiên", dùng tâm thanh tịnh để đối đãi, thì mọi thứ tự nhiên sẽ thuận pháp, lúc cần nhớ lại thì tự nó lưu xuất ra, không cần phải cố lôi ra, **giống như gương tự nhiên phản ảnh vạn vật đúng với bản chất của nó,...**, không dính mắc là tự tại an vui.

Lời tâm truyền số 1989

Lúc đầu niệm Phật thì con tập trung, tập lâu rồi thì càng ngày càng tạp niệm, riết không dám niệm nữa sợ tạp niệm xen vào ạ?

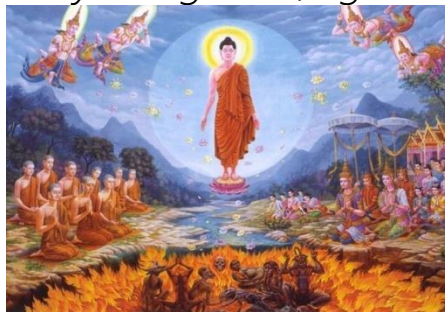
Lấy niệm đê niệm, thì bản chất là không đúng, chỉ là biện pháp tạm thời (giống như trì, niệm... vậy), rốt ráo sau cùng vẫn là "buông xả hết thảy tất cả niệm", "không khởi tâm động niệm" trước các pháp thì mới là trung đạo, sẽ trở về với tự tánh thanh tịnh, ...

Lời tâm truyền số 1990

Tâm con đang tịnh, nên con thử đi trải nghiệm thử xem có động hay không thì có sao không ạ?

"Khởi tâm thử là niệm ngay đó rồi", cần gì phải thử thật xem có sanh niệm hay không?. Giữ giới nghiêm mật, là ngay tâm thanh tịnh sáng rõ các pháp thiện ác chánh tà mà tránh né, phòng ngừa, **giữ tâm cho chân chánh, đoàn đồng, thanh tịnh...,** thì mới là **đúng đường,** chứ không phải có tâm không chấp thì thích làm gì thì làm, coi đó là đã đủ rồi, tâm ấy cũng là vọng tâm.

Lời tâm truyền số 1991

Càng ngày con thấy tâm con có quá nhiều tạp niệm chen vào. Con sợ cảm giác mỗi khi nhắm mắt lại, như có thể lực tâm linh nào đó hiện diện trong nhà mình.

Không phải là tạp niệm nhiều hơn, mà là **mình tu thì dễ thấy chúng hiện hữu hơn**, còn xưa nay nó vẫn thế. Những cảm giác, chỉ là **sự hoạt động của tưởng thức nó vẽ ra**, chỉ khi tâm tánh sáng lên, lòng từ bi rộng lên, thì chúng tự biến mất tăm mất dạng, hãy tinh tấn tu hơn, thay vì chìm đắm vào tưởng thức, phiền não,... .

Lời tâm truyền số 1992

Cảm giác hỷ lạc của Nhị Thiên ra sao ạ?

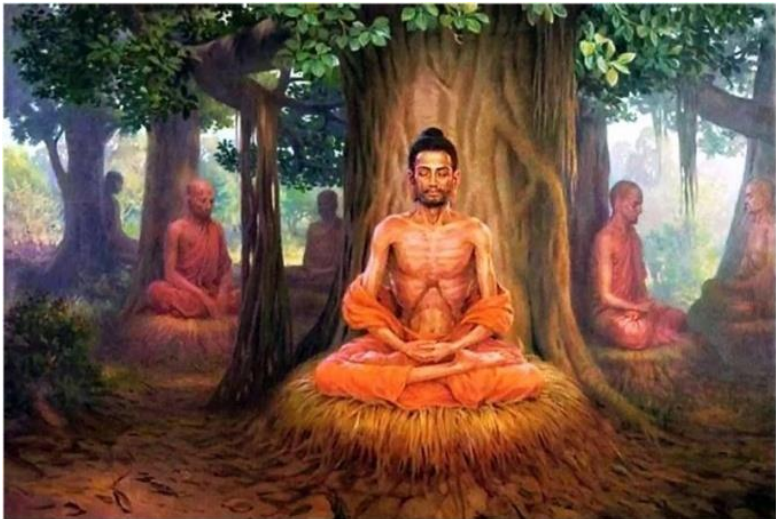
"Cảm giác?", tứ thiên bát định... chỉ là cảm giác, tạp niệm... . Ta trực chỉ chân tâm, không vòng vo. Ngay nơi **CHÂN TÂM THANH TỊNH, KHÔNG TẠP NIỆM** mà sống mà tu, đó là con đường thẳng tắp, không lỗi rẽ, không chỗ dừng chân,... .

Lời tâm truyền số 1993

Tu là để thoát khỏi luân hồi khổ đau, vậy khi đã thoát khỏi luân hồi thì sẽ đi về đâu ạ?

Luân hồi, chính là Ý NIỆM, là VỌNG TÂM. Thoát khỏi luân hồi, chính là **KHÔNG CÒN Ý NIỆM**, trở về chân tâm thanh tịnh (Phật Tánh). Đơn giản thế thôi, không đến cũng không đi đâu cả.

Lời tâm truyền số 1994

*Con chánh niệm chưa được mạnh,
thiền bị lạc vào cảnh ạ?*

*Đơn giản thôi, thất niệm thì trở lại
chánh niệm, bị vọng chi phối thì trở lại
tỉnh giác trên nó, lạc vào cảnh thì trở về
chân tâm thanh tịnh.*

***Biết sai thì sửa,
Làm đi làm lại,
Tinh tấn ngàn lần,
Tự khắc thành chuyên.***

Lời tâm truyền số 1995

Cho con hỏi Giới Định Tuệ hay Tuệ Định Giới ạ?

Không cái gì trước, không cái gì sau cả. Nếu có trước sau, thì đó thuộc về tri kiến của tướng thức.

Chân tâm tự vô lượng giới, tự định, tự tuệ,..., vốn sẵn có, đầy đủ và viên mãn..., không phải thứ thuộc về nhị biên, tướng thức, trước sau, xa gần, sinh diệt,... .

Lời tâm truyền số 1996

Con chưa hiểu lời này, xin thầy giảng thêm ạ?

Chân tâm thanh tịnh, không có các ác, mà **giới là để ngăn ngừa các ác**, cho nên, chân tâm tự là vô lượng giới.

Chân tâm thanh tịnh, **không có phiền não, vọng động**, cho nên chân tâm tự định.

Chân tâm tự giác, tự sáng..., **không có tư tưởng, tri kiến...**, cho nên chân tâm tự tuệ, chiếu soi, thấu tỏ,... .

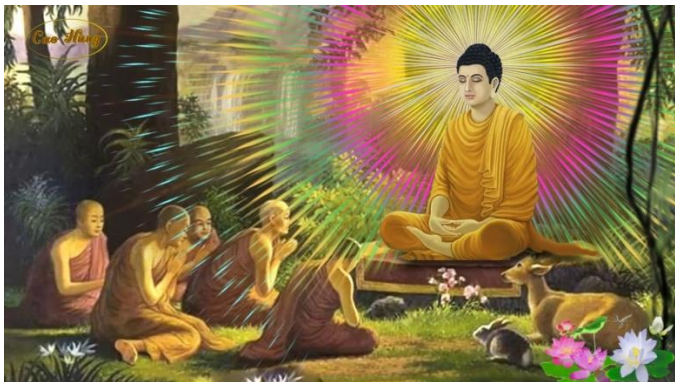
Lời tâm truyền số 1997

Sau khi chết người ta đi về đâu? làm sao giải thoát, và giải thoát đi về đâu ạ?

Có 6 nẻo luân hồi(trời, người, súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục, atula), chết thì về 1 trong 6 đường đó, hết thọ mạng thì tùy nghiệp trôi lăn tiếp.

Muốn giải thoát thì tu hành theo **BÁT CHÁNH ĐẠO** mà Đức Thích Ca Mâu Ni đã chỉ dạy.

Giải thoát, đi về tự tánh, bản thể của chính mình, của vũ trụ vạn vật,... .

Lời tâm truyền số 1998

Đi về tự tánh, bản thể của chính mình là ở đâu? làm sao để không sinh không diệt ạ?

Không khởi tâm động niệm nữa, tâm thể thanh tịnh, giác sáng, không vọng niệm... – **ĐÓ CHÍNH LÀ CHÂN TÂM, BẢN THỂ** của chính mình.

Để không sinh không diệt, thì phải cắt đứt nguyên nhân của sinh diệt, đó chính là việc khởi tâm động niệm, và các nghiệp về thân, khẩu, ý... từ quá khứ. Việc sống với Chân Tâm sẽ giúp người tu trở về với **BẢN TÁNH VÔ SANH**, nơi đó là **KHÔNG SINH KHÔNG DIỆT**. Bản tánh vốn không sinh không diệt, đừng sợ hãi.

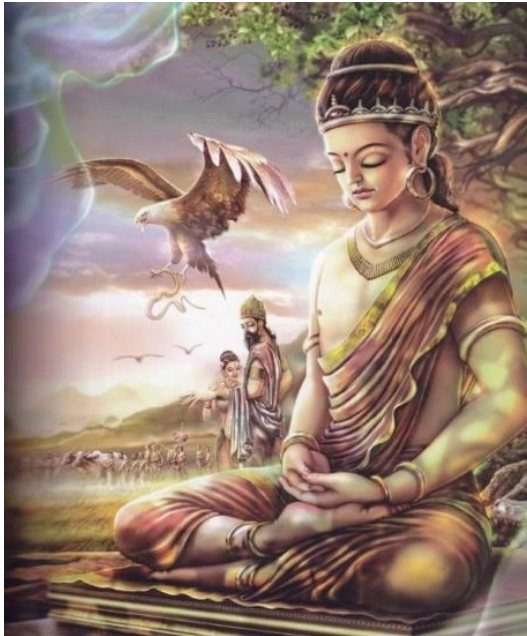

Lời tâm truyền số 1999

Khi chưa tu, ta chỉ sống vì mình, không vì người.

Khi đã tu thiết tha, ta chỉ sống cho người, không cho mình.

Khi đã chứng ngộ, ta lại sống cho cả ta lẫn người.

Lời tâm truyền số 2000

Tâm con tìm không thấy, ý khởi từ đâu ra ạ?

Vọng tâm vốn hư giả, nhìn thẳng vào nó thì nó liền hóa không.

Ý khởi từ lục căn tiếp xúc với lục trần (như 2 viên đá lửa chạm vào nhau thì tóe lửa, tóe lửa ấy giống như ý khởi vậy), đó là "lẽ tự nhiên". Nếu thiếu tổ lục căn vô thường (ngũ uẩn giai không), và vạn pháp vô ngã (không có thực tướng), tức nhìn thẳng vào bản tánh không của các pháp..., thì ý **CHẲNG THỂ KHỞI ĐƯỢC NỮA,...**

Lời tâm truyền số 2001

Con xin hỏi ạ, con thường nghe sư thầy giảng phải luôn chánh niệm tỉnh giác, quay về thấy rõ mọi sự đang là, nhưng không cố gắng chánh niệm tỉnh giác, vì khởi tâm cố gắng là sai, là ý đồ của bản ngã. Vậy nếu không cố gắng thì sao thường xuyên chánh niệm được ạ? Mong thầy giải đáp.

Câu hỏi hay lắm. Tức là "**khởi tâm cố gắng**" thì chính đó là niệm, mà "**có niệm thì không phải chánh niệm rốt ráo**", các thầy gọi đó là vẫn còn có ý đồ của bản ngã. Chánh niệm rốt ráo thì "**không có niệm**", "**không dùng niệm để tu**", mà để tâm "**rỗng lặng, thường biết**", chỉ thế thôi là đủ rồi, là chánh niệm rốt ráo, viên mãn rồi đó, đâu cần phải có tâm cố gắng gì thêm đâu?. Chỗ này là "**không tu**

mà tu", rất là khỏe. Còn "cố gắng" thì sẽ rất là mệt mỏi đó, và cũng chưa phải là đang tu đúng nghĩa nữa (tức chưa kiến tánh thì chưa khởi tu được). **BẢN TÁNH TỰ NHƯ NHƯ, NHẬN RA LIỀN Ở NHÀ...**

Lời tâm truyền số 2002

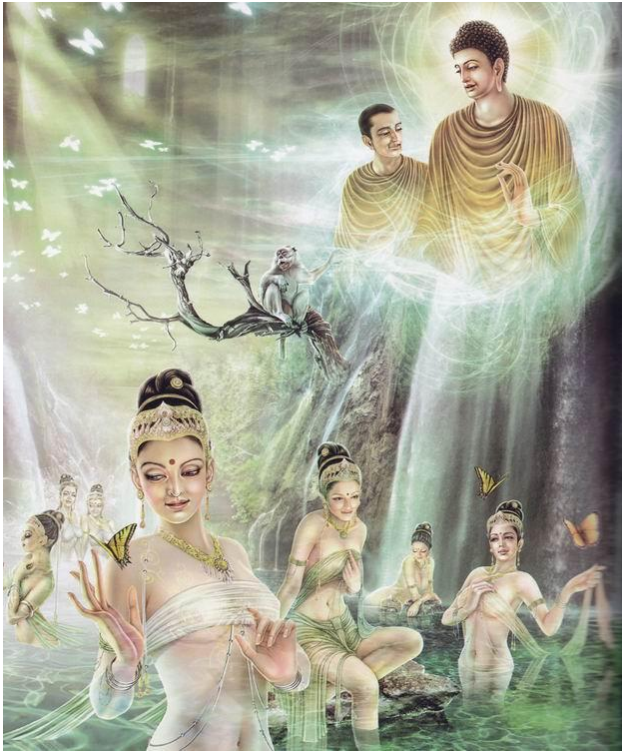
Mong thầy chỉ rõ bản tánh không của các pháp?

Các pháp luôn sinh rồi diệt, có rồi không, đến rồi đi, hợp rồi tan..., luôn vận hành, thay đổi, chuyển hóa... trong đại tự nhiên, trong vũ trụ bao la... mà không đứng im, cố định... được, cho nên gọi là không có thực tướng, không có thực tánh..., **chỉ là sự huyền hoặc, hư ảo, vô thường...**, vì vậy, không nên **chấp chặt, vin theo** nó... mà trôi lăn cùng nó trong luân hồi lục đạo,... . Thầy tổ hay nói là: **HÃY TRẢ PHÁP LẠI CHO PHÁP**, thì sẽ nhận được **BẢN TÁNH THẬT SỰ** của chính mình.

Lời tâm truyền số 2003

Có thể con chưa đủ năng lực để nhiếp thọ chúng sinh bằng trí tuệ của con. Vậy thì hãy lan truyền trí tuệ của Như Lai đi khắp đại địa..., con là cánh tay của ta rồi vậy.

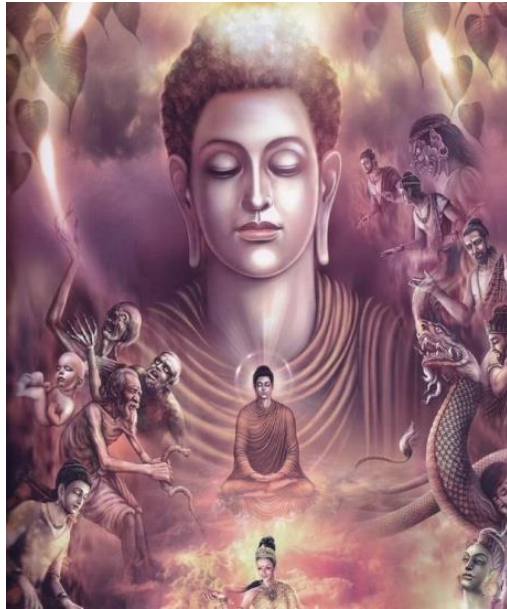
Lời tâm truyền số 2004

Trí tuệ của Như Lai, tuyệt đối không phải là 1 thứ gì đó đơn điệu, mà nó luôn chứa đựng vô lượng nghĩa. 1 lời bất kì của ta, đều chứa đựng toàn bộ sự giác ngộ và giải thoát trong đó, con nhất định phải đào sâu suy nghĩ, con sẽ thấy được sự ảo diệu, nhiệm màu,... .

Lời tâm truyền số 2005

Có thể lời nói của con cũng sâu sắc đấy..., nhưng con à, **ĐẠI Ý VÔ TỰ, CHÂN NGÔN VÔ THUYẾT**, nếu con chấp nhất không buông, thì con chưa phải bậc trí thông tuệ, tất sẽ sinh cái tật tranh cãi của kẻ phàm phu..., mâu thuẫn... vì vậy mà sinh ra.

Lời tâm truyền số 2006

Những ai nhận được tâm truyền của ta, hẳn đã biết được **DỤNG PHÁP NHƯ THI**, ta chúc cho con hoàn thành sứ mệnh của Như Lai, làm xong thì về nhà con nhé.

Lời tâm truyền số 2007

*Biết người xấu mà con không vạch trần..., người còn kém con không chê trách..., nhẹ nhàng khuyên bảo, người phỉ báng mà con vẫn nở nụ cười..., **luôn** chữa cho họ 1 lối đi, lúc nào con cũng giữ được tâm thái hiền hòa, lời nói ôn tồn..., rộng lượng mà đối đãi hết thảy..., thì con mới xứng đáng là người kế thừa huệ mạng của Như Lai.*

Lời tâm truyền số 2008

Dạ thưa thầy, nếu như 1 nỗi oan mà không được rửa sạch, sau này sẽ kéo theo thêm 10 nỗi oan khác nữa ạ, một đời là quá dài, con đã từng im lặng như vậy.

"Thanh giả tự thanh". Người trong sạch thì đã có trời đất thấu tỏ, sợ gì chứ?. Càng như thế, thì càng trả nghiệp được, nên cảm ơn chứ không có gì phải buồn bã cả. Càng sống trong nghịch cảnh, càng là cơ hội để bản thân trở nên cứng cáp, bản lĩnh hơn. Làm người, cao quý ở chỗ biết chịu đựng, nhẫn nhịn, tha thứ, và buông bỏ,... .

Lời tâm truyền số 2009

Làm sao để mình không cần phải ngủ nữa ạ?

Ngủ, không phải là cái gì đó ghê gớm, phiền phức... mà không cần nó, **Phật còn ngủ mà?** Thân xác ngũ uẩn được tổ hợp bởi tử tử... tế bào, chứ không phải của riêng "**ý nghĩ**" của mình, mỗi tế bào lại có sinh mạng riêng, chúng đều có sinh diệt, ăn uống ngủ nghỉ... cả. Chỉ là chúng ta(Phật Tánh) bị giam nhốt trong căn nhà vô thường này thôi, vẫn **phải thuận theo lẽ tự nhiên, tính sinh học...** của nó(tùy thuận chúng sinh)..., đó là điều bình thường, không cần phải suy nghĩ nhiều. **ĐẠO CHỈ LÀ "ĐÓI THÌ ĂN, MỆT THÌ NGỦ"**.

Lời tâm truyền số 2010

Con đang nghi ngờ, khi ta đến để hoàn thành sứ mệnh, mà đến nơi lại chỉ muốn giải thoát, vậy ngay từ đầu sao phải làm vậy?

Đó là vì **TÂM CHƯA VỮNG CHÃI**. Lúc đầu đến là bởi "**phát nguyện**" đó, nhưng lại phát nguyện trên 1 tâm bồ đề **còn yếu, không đủ lực**. Khi đến thì chao ôi, bao nhiêu là tướng ngại, làm thiện không dễ, giáo hóa lại càng không..., lại muốn đi 1 mình cho khỏe. Hãy nhớ rằng, các bậc đại thánh đại hiền xưa nay, **đều lấy công việc phụng sự... để làm hành trang giải thoát**, việc này chưa làm tốt, thì sẽ không giải thoát đi đâu được cả, có công đức đâu mà đi?

Lời tâm truyền số 2011

Dạ thưa, nếu là do tâm chưa đủ lực, chưa đủ vững chãi, vậy khi đủ vững trãi, tâm lại phát nguyện như vậy, có phải là 1 vòng luân hồi lớn hơn không ạ?

Đủ vững chãi ở đây, là phải là bậc nằm trong **"pháp giới tứ thánh"**(**Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật**), họ đã thoát khỏi luân hồi rồi, nếu họ phát tâm hành đạo thì tự tại tùy duyên. Còn vẫn nằm trong lục đạo, thì việc hành đạo sẽ còn nằm trong thiện ác, luân hồi, khó phân minh,... . **Người bình thường thì cố gắng hướng đến sự vô ngã mà tu và hành đạo là được rồi.**

Lời tâm truyền số 2012

Cho con hỏi, giữ 3 giới có vào được sơ thiên? hay buộc phải 5 giới mới vào được sơ thiên?, cảm ơn ngài khai thị.

Đôi khi "**vẽ ra trăm ngàn giới**" để vin theo cũng không có định. Tu định, cốt ở "**tâm xả li**", xả li thiện ác, chánh tà, vọng niệm... . Tùy mức độ xả li mà có các mức độ định tâm khác nhau, **đại xả thì đại định, đó là tâm Phật**. Chân tâm, thì không có những "**khái niệm về giới, định, tuệ...**" của thế gian vẽ ra, khi trở về chân tâm sẽ tự thấy những cái đó ở "**mức độ chân thật, thường hằng**"(không phải tứ thiên, bát định... gì cả).

Trở lại chân tâm thanh tịnh, là Đại Định của Phật, không cần truy cầu loại định nào khác.

Lời tâm truyền số 2013

Ở nơi nào có nhiều bậc trí đản sanh, thì nơi đó là cái nôi của trí tuệ nhân loại, sẽ có cái **ÂM ĐỨC** lớn, ảnh hưởng vô hình tới cùng khắp. Con hãy sớm thức tỉnh, để làm 1 tinh anh soi sáng chúng sinh vạn vật con nhé.

Lời tâm truyền số 2014

Cho con xin hỏi, pháp đại thừa của Phật Tổ Như Lai là gì?

Phật pháp không có tiểu, không có đại... gì hết. Chỉ có "mê hay ngộ", mê là chấp vọng, ngộ là tỉnh thức, ngộ các pháp đều vô thường mà buông xả, trở về chân tâm thanh tịnh. Các pháp đều là vô thường, thì pháp tiểu hay pháp đại... còn có ý nghĩa gì?

Lời tâm truyền số 2015

Dạ thưa thầy, 1 vị tu chứng TU ĐÀ HOÀN rồi, vị ấy sẽ tái sanh không quá 7 lần, khi chết đi, vị ấy sẽ đến nơi nào? vì chấm dứt tái sanh rồi?

Vị ấy sẽ dần trọn vẹn thánh quả A LA HÁN, họ có thể nhập vào NIẾT BÀN HỮU DƯ. Nếu may mắn gặp được 1 vị Phật khai thị tiếp, thì có thể sẽ "Phát BỒ ĐỀ TÂM rộng lớn, hành BỒ TÁT ĐẠO", để xây dựng "Công Đức Thành Phật". Khi thành Phật, thì nhập Niết Bàn Vô Dư, hoặc Nguyên Lực biến hiện ra 1 cõi Cực Lạc(giống Phật A Di Đà) để tiếp độ chúng sinh, hoặc tự tại tùy duyên giáo hóa trong 10 phương,... .

Lời tâm truyền số 2016

Tri thức, chỉ là phiền não, ta cầm trong tay được, ta cũng ném nó đi được. Cho nên, con không cần phải hơn thua tri thức với ta, bởi trong ta không có tri thức gì để con hơn thua cả, và đối với người khác cũng như vậy, không nên có tâm hơn thua, đó là phàm tình.

Lời tâm truyền số 2017

Tâm con bất an, xin thầy an tâm cho con đi.

Muốn AN tự An. Muốn Bất An, tự Bất An.

Lời tâm truyền số 2018

Mặc dù mình nghèo khó là biết mình nhân trước không tốt, cố gắng làm tốt, hành thiện mà vẫn không thay đổi số nghèo, số mệnh có thay đổi được không?

Đó là vì sự cố gắng làm tốt, hành thiện... của mình **"là chưa đủ"**. Nếu người chưa biết tu, thì giàu 1 đời, nhưng nghèo có khi mấy đời bù lại...(tiền kiến thì khó, tiêu thì mấy chốc?) **do vô minh, lòng tham, không biết kiệm phước...**, mọi thứ đến với mỗi người đều là nhân quả nghiệp báo..., con hãy cố gắng nhé, **HẾT MƯA THÌ TRỜI LẠI SÁNG.**

Lời tâm truyền số 2019

Con không hiểu đầu con có vấn đề gì không, mà nghe tất cả pháp các ngài con đều không hiểu, mặc dù con đã có cảm ngộ về tự tánh của con ạ?

Hãy tĩnh tâm, lắng nghe mọi thứ ở bên trong của chính mình (tức **thân, thọ, tâm, pháp của mình**), chưa cần thiết phải hiểu những thứ từ bên ngoài. Khi con hiểu được chính mình, thì những thứ bên ngoài tự nhiên sáng tỏ.

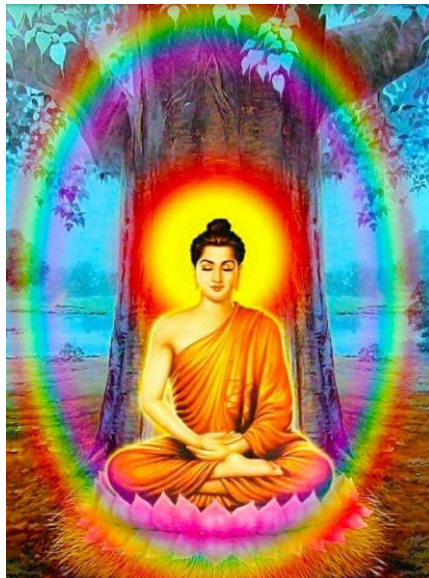
Lời tâm truyền số 2020

Con hãy lắng nghe bản thân nhé, bởi hiểu được bản thân, là hiểu được cả thế giới,... .

Lời tâm truyền số 2021

Người đời vì "tâm sợ hãi, sợ cô đơn" mà truy cầu danh, vọng, tiền, tài..., mà kết thân, kết đôi..., mà tham, sân, si... lên để khóa lấp. Tất cả chỉ là chữ "sợ", sợ sống rồi lại sợ chết,... . Chỉ có 1 dạng người ung dung vượt qua sự sợ hãi..., đó là bậc **HIỀN NHÂN, QUÂN TỬ** mà thôi, kẻ đại ác lại là kẻ sợ hãi nhất.

Lời tâm truyền số 2022

Khi con đã chiến thắng được tất cả, thì vẫn còn đó 1 trận chiến cuối cùng. Đó là con phải "**chiến thắng được sự cô đơn của chính mình**". Cô đơn, là nỗi sợ hãi lớn nhất đối với sự giác ngộ và giải thoát... . Nếu con chiến thắng, thì trí tuệ và đức hạnh của con sẽ rộng lớn vô cùng,....

Lời tâm truyền số 2023

Nếu tính theo tây lịch, thì từ lúc chúa YeSu sinh ra đến nay, là 2023 năm, nếu mỗi năm ta chỉ nói 1 câu, thì lời này chính là 1 dấu mốc. Ta và Chúa, Chúa và ta, không có sự khác biệt, chỉ là 2 hình tướng khác nhau mà truyền đạo giải thoát,... . Những người con của Chúa, cũng là những người con của Như Lai cả, và ngược lại. Các con đừng nói xấu hay hạ thấp nhau làm gì cả mà làm mất mặt Như Lai, mất mặt Chúa,... .

Lời tâm truyền số 2024

Bản chất của chiến tranh, xung đột giữa các nước, nó giống y chang các mối quan hệ của con với mọi người xung quanh con đấy. Có chiến tranh lạnh, thờ ơ..., có âm thầm ủ mưu tính kế hãm hại nhau..., có bao vây cấm vận..., có tranh giành đấu đá đổ máu..., có trì triết lãng mạ khinh thường..., đủ thứ trên đời, ngay là cả những người thân ruột thịt với nhau,... . Khi những thứ đó đủ lớn, cộng nghiệp của chúng sinh đủ mạnh..., thì từ nội kết bên trong, biến hiện ra bên ngoài, ra toàn thể nhân loại..., đó là điều hiển nhiên thôi,... .

Lời tâm truyền số 2025

Ở đời, khi con bị vùi cho bầm dập, con mới trở nên khiêm tốn lại. Ở đạo, khi con bị ma trướng đánh cho tả tơi, con mới trở nên khiêm hạ lại. Sự kiêu ngạo, tự cao của con không dễ gì từ bỏ được đâu, trừ khi con đã lãnh đủ những bài học.

Lời tâm truyền số 2026

Làm sao ta có thể lòi hết phiền não, tạp niệm, tật xấu... của con đi được?, "**ta không có quyền năng đó**". Người có thể tổng hết những ô uế đó đi, để trả lại bản tâm trong sáng, thanh tịnh, **chỉ có thể là chính con mà thôi**.

Lời tâm truyền số 2027

Con hãy vứt hết sách vở sang 1 bên đi. Ta không dạy con phải học nhiều đến thế. Pháp mà Như Lai truyền cho con, muốn con lãnh hội, là nhận luôn bản tánh thanh tịnh của chính con, **sống tỉnh thức trọn vẹn trên "thân, thọ, tâm, pháp" của con**. Đó là con đường thành Phật rất ráo. Con ôm 1 đống sách vở, kiến thức... thì chỉ làm con tăng thêm "**sở tri trưởng**"... mà thôi. Thời gian con được sống trên đời là **có hạn**, con phải tập trung vào điều **cốt lõi**, tránh mất thời gian uổng phí,... . **BẤT LUẬN VĂN TỰ, KIẾN TÁNH LÀ PHẬT.**

Lời tâm truyền số 2028

Pháp của Như Lai, không phải để đưa con đến 1 trạng thái an định, hỷ lạc.. nào đó "**ở tương lai**", lại càng không phải để con hướng tới 1 cõi giới nào đó mà con chưa từng bao giờ tới, cũng chưa 1 lần thấy được,... . Pháp của Như Lai, chỉ là giúp cho con **TỈNH THỨC NGAY THỰC TẠI NÀY ĐÂY THÔI**, con phải nhớ cho kỹ, khắc ghi vào lòng. Sự giải thoát của con, là **NGAY TẠI ĐÂY, CHỖ NÀY**.

Lời tâm truyền số 2029

Tâm con đã thấy rõ, và trống trải, vậy nên làm gì tiếp theo ạ?

Sự thấy rõ đó chưa thực là thấy rõ cả bản tánh, sự trống trải đó cũng chưa phải là tâm thanh tịnh. Thấy rõ, phải là thấy được **BẢN TÂM THANH TỊNH**, nơi đó đầy đủ trí huệ, giới đức..., nên tự sẽ biết **TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP**(Nhập ròng(Tu Đà Hoàn...)), không còn "hoài nghi, thắc mắc" gì nữa. Có cảnh có duyên thì ứng biến bô ngại..., không cảnh không duyên thì tự tại an nhiên,... .

Lời tâm truyền số 2030

Khẩu tà tâm Phật, tuyệt đối không có chuyện đó đâu, tâm Phật nào mà khẩu tà, ác, sân, si...? – đó chỉ là những lời ngụy biện cho chính mình để được nâng cao giá trị của bản thân hơn. Tâm tà... thì lời tà..., tâm Phật thì lời Phật, luôn có trí huệ và từ bi ở trong đó, tuyệt đối không xa rời. Con phải cẩn mật ý nghĩ, và lời nói... của con đấy nhé.

Lời tâm truyền số 2031

Khẩu tà tâm Phật, thì chỉ dành cho bản ngã ưa đạo đức thôi phải không ạ?

Thực ra ai cũng có bản ngã cả, không nhiều thì ít, nếu không có bản ngã thì tức vô ngã, đó là Phật, Bồ Tát, Alahan rồi, không còn là người phàm phu nữa. Ý là phải biết tiết chế bản thân, không để những tà niệm chi phối, phải hướng tới điều thiện, lẽ phải, sự hiền hòa..., chứ không nên dùng tà niệm, sân si... để đối xử với người xung quanh mình, được như vậy, thì cũng xem như là có đạo đức và có hàm dưỡng rồi vậy.

Lời tâm truyền số 2032

Con thắc mắc là tại sao đạo công giáo thì được gọi là có đạo, còn người đạo khác thì gọi là không có đạo ạ?

Đó là góc nhìn nội bộ, đơn phương từ phía họ ra bên ngoài thôi, "**họ có đạo, đó là có đạo của họ, cho người khác không có đạo, bởi không theo đạo của họ**". Nhưng đó có là cách nhìn của Chúa hay không? hay chỉ là cách nhìn của những người con của Chúa thôi?

"Đại đạo, bao trùm tất cả mà không phân biệt", chỉ có chúng sinh "**có tâm phân biệt**" nên mới giữ làm của riêng, hạ thấp đại đạo xuống nhiều tầng bậc. Chúa chính là đại đạo, mà Phật cũng chính là đại đạo, và bất kì ai Giác Ngộ, thì họ đều là cái đại đạo ấy cả, làm gì có chân lí thứ 2 nào khác?. **Tâm của Như**

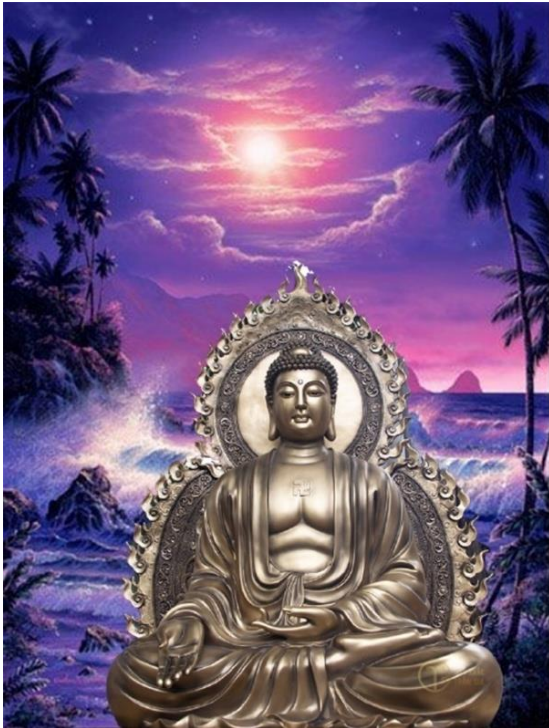
Lại, Tâm của Chúa..., rộng lớn không cùng, không hẹp hòi như các con nghĩ đâu.

Lời tâm truyền số 2033

Ngài truyền ý nghĩ cho con đi ạ?

Như Lai không có ý nghĩ, nên không có ý nghĩ nào để truyền cả. Nếu tự thấy được Bản Tâm Thanh Tịnh, thì tâm ấy đồng với Như Lai rồi vậy.

Lời tâm truyền số 2034

Thầy cho con hỏi, làm thế nào để chúng được thánh quả và thần ạ?

Phải phân biệt được giữa thần và thánh. Thần, là cõi giới A tu la, là người có "**phước đức**" lớn do có công lao bảo vệ, nuôi dưỡng... nhiều chúng sinh (như tướng quân, anh hùng...), khi họ chết họ sẽ về cõi đó nếu họ chưa có sự tu tập gì nhiều,... . Còn thánh, là nói đến người "**dưỡng đức**", họ có "**công đức**" lớn trong việc tu dưỡng bản thân và "**làm lợi lạc về mặt nhân tâm**" tới chúng sinh vạn vật, khi đủ nhân duyên họ sẽ giác ngộ và "**nhập dòng**" (tức từ bậc Tu Đà Hoàn trở lên), chứ không phải tâm mong cầu mà được thánh quả, mà "**phải tu (xả bỏ phiền não, tập khí, tham sân si...), phải có công đức**".

Lời tâm truyền số 2035

Nhập ròng đối với tiểu thừa là chứng được quả vị Tu Đà Hoàn, còn đối với đại thừa là thế nào?

Đơn giản là "**nhận lại được Phật Tánh trong sáng, thanh tịnh**" của chính mình. Bắt đầu từ đây, hành giả sống nơi chân tánh, mọi phiền não, tập khí... bắt đầu rơi rụng, rơi rụng sạch sẽ thì trả lại 1 thế toàn giác, gọi đó là Phật vậy.

Lời tâm truyền số 2036

Con phải tu, chỉ có tu thì con mới có trí tuệ, có trí tuệ thì con mới dẫn dắt được nhiều chúng sinh, từ đó mới có công đức để thành Phật. Con không tu, thì trí tuệ ở đâu ra? công đức ở đâu ra?, bản thân còn phàm phu thì nói toàn là lời sai lầm, ai nghe ai theo con?,... .

Lời tâm truyền số 2037

Ngài khai thị cho con với, giáo lí con học đã thông mà lại không được nhất niệm ạ. Ngài có cách nào để con bớt vọng tưởng không ạ?

Nếu thật đã thông thì đương nhiên nhất niệm, chưa nhất niệm thì chưa thật thông. Thông cái gì? thông “vạn pháp giai không”, đã không thì đâu có vọng tưởng gì đâu mà nhiều hay ít?, đã không thì đương nhiên chánh niệm, bởi có còn ở nơi vọng nữa đâu mà không nhất niệm?... .

Lời tâm truyền số 2038

Giác ngộ, là do cái ngộ được gọi là giác, hay giác cái bất ngộ gọi là giác ngộ ạ?

*Vạn pháp giai không, nên không có pháp để ngộ. Bản tánh tự là giác, nên không cần phải có pháp hay không có pháp nó mới giác. Đối với pháp thì thiếu tổ gọi là giác pháp, đối với bản thân tánh thì tự thọ nhận gọi là ngộ. **Giác ngộ** là trực nhận bản tánh như như trước pháp và vô pháp,... .*

Lời tâm truyền số 2039

Ta chỉ cho con chiều sâu của nhân loại một cách tương đối để cho con hiểu nhé.

1: tầng lớp lao động..., ngày làm đêm nghỉ, thi thoảng vui chơi... – đó là tầng lớp thấp nhất... trong cơ cấu xã hội con người... .

2: tầng lớp quản trị...(doanh nghiệp, công ty, tập thể...).

3: tầng lớp trí thức...(giáo dục, đào tạo, thiết kế,...).

4: tầng lớp chính trị, quốc phòng, an ninh... .

5: bậc thầy tâm linh...(tôn giáo, văn hóa, tín ngưỡng,...).

6: người chứng đắc các thánh quả (Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát...).

7: đến cuối cùng là quả vị Phật..., đây là chiều sâu nhất của nhân loại, và vũ trụ vạn vật..., từ chiều sâu nhất này ảnh hưởng ngược lộn lại dần tới tầng lớp thấp hơn, và cho tới tất cả chúng sinh thấp hơn nữa... . Cho nên, càng nơi nào xây dựng được chiều sâu này mạnh hơn, thì chỗ đó càng bình an, thịnh vượng... hơn(có âm đức lớn...),... .

Lời tâm truyền số 2040

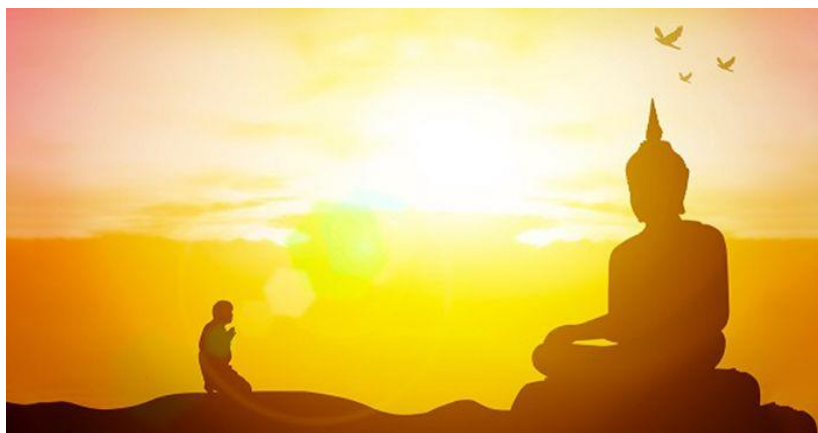
Phật, Bồ Tát, chư vị Hiền Thánh..., khi họ nói ra một lời chân chánh, **họ cũng vô cùng đản đo.** Bởi đối với những người hướng thiện, chân thành tu dưỡng thì không sao, sẽ rất tốt, nhưng với những người hướng ác, tham sân si... quá nặng, thì họ lại **phỉ báng, phẫn nộ...**, và cuối cùng là **"bị đọa lạc",...** . Phỉ báng... 1 bậc thánh thì tội gấp trăm ngàn lần phỉ báng... 1 người bình thường..., con hiểu được chăng?

Lời tâm truyền số 2041

*Bởi sự động chạm bản ngã, mà con không nghe được giáo pháp của ta, cảm thấy rất **bức bách, khó chịu...**, thì con phải biết rằng, **chính lúc này là cơ hội để con thay đổi**, hạ cái tôi xuống và hít thở 1 hơi, thì con đã trở thành 1 phiên bản tốt hơn rồi. Hãy cố gắng nhiều hơn con nhé.*

Lời tâm truyền số 2042

Làm sao để biết được vị đó có phải là bậc thánh trí, khi bản thân mình chưa thấy được sự thật thưa thầy?

Cũng không khó để nhận ra đâu, hãy nhìn vào **ánh mắt** của họ, "**luôn hiền hòa và trù mến**", không thấy tham sân si mạn nghi... trong tâm họ ở đâu cả, đặc biệt là lời nói của họ luôn có tính "**trí huệ và từ bi**". Điểm quan trọng nhất, là "**phải thấy được cuộc sống của họ, họ làm cái gì?**", là bậc thánh trí thì chắc chắn họ dùng trên 70%... thời gian để "**phụng sự chúng sinh**", chăm lo nhân tâm cho thế gian.

Lời tâm truyền số 2043

Xin thầy khai thị ạ, tâm con trước giờ luôn khổ, nhưng cũng hay nằm mơ thấy Phật và nhiều Chư Vị Bồ Tát là điềm gì ạ?

Mơ thấy Phật, Bồ Tát... bởi mình cũng có chút thiện căn tu hành ở quá khứ, kiếp trước..., nên mình được nhắc nhở lại, nên lo tu hành lại thì tâm sẽ an lại ngay, và **"rất nhanh"** sẽ lấy lại được **sự hiểu biết và đức hạnh** của mình đang tu đang dở từ quá khứ, hãy quay về sự tu hành sớm đi nhé.

Lời tâm truyền số 2044

Con đường nên **chùng phật** ai cả, cũng không cần thiết phải **dẫn mặt** ai..., những điều đó sẽ gây tổn thương cho cả 2, lại lãng phí thời gian để được sống 1 cách thanh thản, vị tha, an vui... trong kiếp sống ngắn ngủi này. Ta và con, nên sống trong 1 thế giới "**biết cảm ân**", thì là điều tuyệt diệu hơn đó.

Lời tâm truyền số 2045

Vì sao Bồ Tát gọi là giác ngộ chưa trọn vẹn ạ?

Theo Phật giáo đại thừa, thì từ thập tín... đến thập địa là 50 phẩm vị Bồ Tát, mỗi phẩm vị đều khác nhau, tới Bồ Tát đẳng giác và diệu giác nữa là 52 phẩm vị, khi nào "**thành Phật**" thì mới xem là "**giác ngộ trọn vẹn**",... .

Lời tâm truyền số 2046

Con muốn xuất gia, nhưng thấy đa số chùa hiện nay toàn là tu theo hình thức nhiều quá ạ, con phải làm gì ạ?

Thế thì con **đừng xuất gia nữa**, tu tại gia được rồi.

Lời tâm truyền số 2047

Nhưng tại gia thì con không đủ định lực để buông xả ạ, còn tình cảm rồi đủ chuyện sao con buông xả được ạ?

Vậy thì **đừng tu tại gia nữa.**

Lời tâm truyền số 2048

Con muốn hỏi thầy mà không biết hỏi điều gì, thầy tặng con vài câu pháp ngắn gọn xúc tích, mang ý nghĩa tất cả lời thầy muốn chỉ bày đi ạ?

*Ta không có lời pháp nào trong tâm để chỉ bày cả. **Hãy tập tỉnh thức trên mọi ý niệm thì tốt hơn**, không suy nghĩ về nó, không chạy theo nó nữa. **Ngay chỗ này dừng lại.***

Lời tâm truyền số 2049

Khi chưa biết về đạo Phật, con cứ thắc mắc rằng cuộc sống bất công. Khi con tìm hiểu thì lại thấy rất công bằng ạ.

Đúng vậy!

Lời tâm truyền số 2050

Thầy cho con hỏi, hữu duyên vô thường mà sao con không thể quên được 1 người vậy ạ?

Là do "ái", là tâm luyến ái mà không quên được.

Lời tâm truyền số 2051

Sao con không tìm được tâm niệm không đúng của mình ạ?

Vì chánh niệm không đủ lực, nghiệp lực mạnh hơn,..., nên tu hành tinh tấn hơn, chánh niệm mạnh, trí tuệ và từ bi lớn lên... thì tà niệm sẽ ít đi, không chi phối điều khiển mình được nữa.

Lời tâm truyền số 2052

Thưa thầy, một trạng thái thân tâm an lạc trong sáng, cơ thể được bao phủ mát lành, nhẹ như lông hồng là cảnh nào ạ?

Đó chỉ là trạng thái khinh an (là **cảm thọ** thuộc về thân, thọ, tâm pháp)..., do có công phu tinh tấn mà ra, nhưng nếu chấp nhất vào nó với tâm hưởng thụ, tự mãn..., thì nó sẽ biến mất, **nên xem nó là bình thường lại và buông đi**, thì hợp với đạo, đạo là tâm thái bình thường, không dừng trụ vào đâu cả,...

Lời tâm truyền số 2053

Con lúc nào cũng thấy chán nản và buồn bã mà không biết tại sao ạ?

Đó có thể là vì kiếp trước... mình làm nhiều chuyện buồn tới người khác, nhưng lại chưa đủ nhân duyên để hiện lộ ở lúc này nên không thấy rõ, nhưng vì nhân đó mà buồn, có thể sám hối làm thiện hồi hướng... thì sẽ hết.

Lời tâm truyền số 2054

Chẳng có gì là thật, cũng chẳng có gì là không thật. Biết không phải thật để tự tại, không bị ràng buộc. Cũng phải biết là thật mà trân trọng, yêu thương. Buông được là trí, thương được là bi, con phải hiểu cho thấu.

Lời tâm truyền số 2055

Thế nào là 1 bậc thánh ạ?

Trước khi làm thánh thì phải làm người, người... có "đạo, đức, nhân, nghĩa, lễ...". Trong đó, "lễ" là tiêu chuẩn thấp nhất, là bài học đầu tiên để làm người (tiên học lễ), trước khi suy nghĩ, hỏi han, nói năng... thì con phải có lễ đã, không nên vô lễ dù là với 1 đứa trẻ con, dù là 1 câu nói... . Từ lễ học thêm nghĩa, nhân, đức, và đạt đến đạo. "Đạo vô cầu, vô tranh, cũng là tâm thanh tịnh, trong sáng", nếu có thể "luôn như thế mà đối người tiếp vật..." thì tạm gọi là bậc Thánh Trí, Quân Tử... rồi vậy.

Lời tâm truyền số 2056

Ngôi chùa, đương nhiên là an lạc hơn ngôi nhà của con rồi, con đến đó tìm sự bình yên thôi không thì chưa đủ, nhất định con phải tìm trí tuệ ở trong đó, không tìm được **"con phải đi ngay"**. Khi con chưa thông tuệ, còn nghi vấn..., thì con **"phải đi tìm câu trả lời cho bằng được"**, bởi đạo của Như Lai là đạo của tuệ giác, chứ không phải là nơi để tụ tập chơi bời, hưởng chút dục lạc an vui là hết, đọc chút kinh chú mà không hiểu gì cả đã xem đó là đủ rồi... .

Lời tâm truyền số 2057

Chúc con 1 buổi chiều an lành, hãy nghĩ nhớ về Như Lai như 1 tri kỉ của con nhé. Lúc con khó khăn, tủi hờn, hay cô đơn... thì cũng chỉ có ta(tự tánh) là ở bên cạnh con thôi. Cố lên, rồi 1 kiếp người cũng trôi qua nhanh chóng, mọi vấn vương hãy trả lại hết cho đời.

Lời tâm truyền số 2058

Ngài giải thích thêm chi tiết về sự Hư Tĩnh với ạ?

Hư là không có gì, không chấp vào thứ gì..., bởi biết mọi thứ đều hư hoại, vô thường..., Tĩnh là hiểu rõ Hư nên có được nội tâm an tịnh, tĩnh lặng, không dính mắc..., Hư Tĩnh là 1 trạng thái tâm của sự tự do, không ràng buộc,... .

Lời tâm truyền số 2059

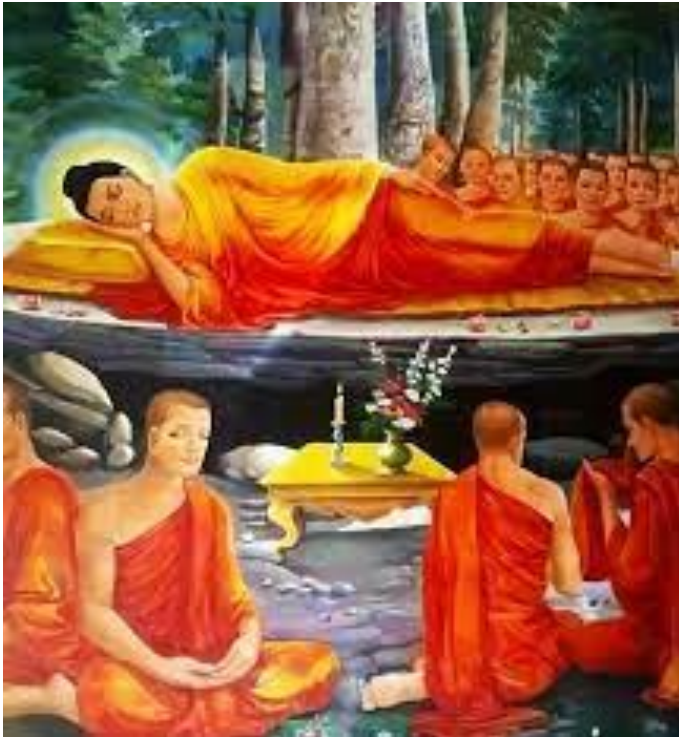
Xin cho con biết tại sao, cái gì đó thúc dục con tìm đến con đường đạo, nhưng khi con đã buông bỏ tất cả để tìm chính mình, thì lại như người mù.

Cái thúc dục đó, là "**lương tâm trong sáng**" của con đó, bởi con thấy những khổ đau, sai trái... xung quanh cuộc sống của con, khi đủ trải đủ thắm... sự đời, thì mới quay lại sự lương thiện trong mình được. Muốn phát triển trí tuệ và sự từ bi ấy... thì **phải tự mình tìm tòi thôi, tìm thầy hiền bạn tốt sách hay... mà học mà hành, nỗ lực không đủ thì bản tâm khó mà đi xa hơn.**

Lời tâm truyền số 2060

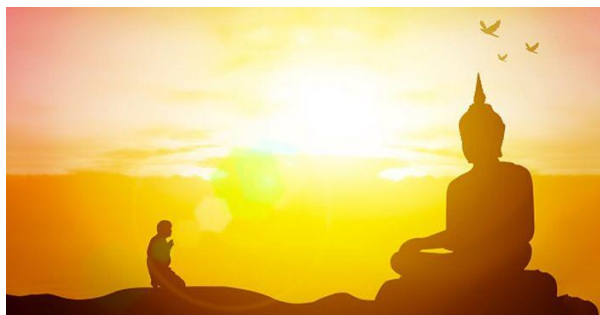
Con hãy hỏi ta đi, những gì mà con chưa thông tỏ á, biết đến khi nào, ta và con mới lại được gặp nhau?(tâm hướng thiện), ta là "vô sư trí" của con đó.

Lời tâm truyền số 2061

Cho con hỏi, lúc đầu con đọc kinh thì rất tinh tấn, về sau thì con rất là lười ạ, giờ con muốn hết sự lười biếng trên con đường tu thì làm sao ạ?

Lúc đầu tinh tấn là cũng thấy được chút đạo màu, sau này thoái tâm bởi nghiệp lực không thắng được, trí tuệ chưa đủ sâu sắc, tâm hành chưa vững chắc,... . Tịnh độ có câu: "là tâm sinh tử chưa thiết tha", chưa thấy được sự vô thường tạm bợ... nơi thế gian này. Muốn tinh tấn, "hãy nhìn cho sâu, quán cho kỹ về sinh tử của chính mình".

Lời tâm truyền số 2062

Dạ thưa! Kinh và Pháp là 1 hay là 2 vậy ạ?, A di đà Phật.

Kinh là "1 phần của pháp", không pháp thì không kinh, tâm tự là hư tĩnh, thanh tịnh, vô niệm... . **Kinh để chỉ bày tính chân thật của pháp**, kinh ví như nước trong, pháp ví như cốc nước bẩn, ô tạp đủ thứ (lục đạo, thập pháp giới), kinh là sự tinh khiết, giống như nước tinh khiết ở bên trong cốc nước bẩn kia vậy,...

Lời tâm truyền số 2063

Cho con hỏi ạ, cái biết chính là tâm, vậy tại sao người ta phải trì chú ạ?

Tụng kinh, trì chú, hành thiền... đều là pháp phương tiện ban đầu để tỏ chân tâm(tánh biết), nếu thường sống trong chân tâm rồi(đã ngộ tánh), thì không cần phải dùng mấy thứ đó làm gì nữa(quả sông rồi thì bỏ đò), chỗ đó là vô tu mà tu, còn vịn theo phương tiện, thì trông như tu đấy mà chưa thật là tu đâu(chưa kiến tánh, khởi tu), mới chỉ là tu ở bên ngoài thôi... .

Lời tâm truyền số 2064

Cho con hỏi pháp là gì ạ?

Pháp, hiểu đơn giản là "ý niệm",
"không ý niệm thì không pháp", tức tâm
thanh tịnh, vô niệm thì không pháp nào
tồn tại cả(chính là chỗ mà lục tổ Huệ
Năng nói: tự tánh không nhiễm ô 1 hạt
bụi),... .

Lời tâm truyền số 2065

Làm sao có thể giữ trạng thái tâm
rỗng lặng sáng biết khi tiếp xúc với cảnh
trần lao xã hội ạ?

Tâm rỗng lặng, sáng biết... là chân
tâm, "**đâu cần phải giữ gì đâu?**", có tâm
giữ là dùng ý niệm mà cầu chân tâm,
làm sao được?. Chừng nào tỏ tánh thì tự
khắc hiểu rõ. Phật dạy: dùng sắc(niệm),
thanh, hương, vị, xúc, pháp... mà cầu ta,
kẻ ấy hành đạo tà, chẳng thể thấy Như
Lai.

Lời tâm truyền số 2066

Thầy cho hỏi khi hết thân mạng này, thầy sẽ nhập niết bàn hay luân hồi trở lại độ sanh ạ?

Ta không biết, vì ta chưa chết.

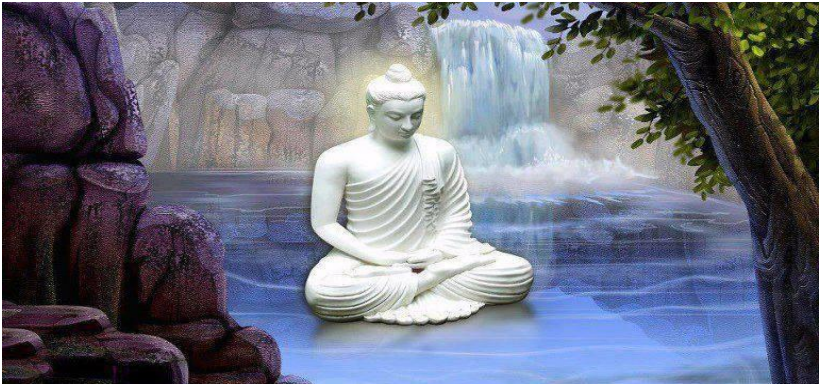

Lời tâm truyền số 2067

Khi con đang cố gắng bình tĩnh nhẹ nhàng đối với mọi người nhưng không kiềm chế được sự giận dữ với con gái con, mong người chỉ đường cho con với ạ?

Đó là vì con chưa hiểu thấu được nhân duyên giữa người với người, đặc biệt là người thân, đó là do 4... nhân duyên (đòi nợ, trả nợ, báo ân, báo oán), nếu trong mọi tình huống mà soi chiếu, thì nó đều nằm vào 1... trong 4... nhân duyên đó đó. Người trí hiểu thấu, cho nên biết cân bằng cảm xúc của mình, không cho thái quá mà trở nên tiêu cực đối với "bất kì ai", thì sẽ "không tạo nghiệp nữa", và dần hóa giải được nghiệp cũ của mình.

Nếu tấm lòng từ bi đủ lớn, thì người càng khờ dại, ngốc nghếch, thậm chí có lời nói, hành vi gây tổn thương cho mình, mình lại càng thương họ hơn nữa, vì sao?, vì "họ vô minh". Vô minh nên mới như thế.

Lời tâm truyền số 2068

Thưa ngài, tất cả rồi sẽ trôi đi hết, thế còn thứ gì ở lại ạ?

Khổ đau trôi đi hết, thì còn lại **hạnh phúc**... .

Nghiệp trướng trôi đi hết, thì còn lại **an yên**... .

Phiền não trôi đi hết, thì còn lại **thanh tịnh**... .

...

"Càn khôn" trôi đi hết, thì còn lại "**bản thể**" vô tri vô vật... . Tất cả trôi đi hết, thì đương nhiên là không còn gì nữa rồi,... .

Lời tâm truyền số 2069

Có phải tất cả các vị Bồ Tát đều ở cảnh giới Hữu Dư Niết Bàn không ạ?

Câu hỏi hay lắm:

Theo nam truyền, thì Bồ Tát chỉ là người có tâm thiện mà hành đạo, theo họ thì Bồ Tát ở dưới Alahan, cho nên vẫn chỉ là phàm phu, không phải thánh, nên không thể ở cảnh giới Hữu Dư Niết Bàn được.

Còn theo bắc truyền, Bồ Tát có 52 phẩm, mỗi phẩm đều hơn Alahan (Alahan không còn tâm chấp trước, Bồ Tát thì không còn tâm chấp trước và không còn tâm phân biệt, Phật thì không chấp trước, không phân biệt và không vọng tưởng). Alahan nhập được thì đương nhiên bất kì vị Bồ Tát nào cũng đều có thể nhập được. Nhập ở đây, phải

hiểu là "thể nhận được tự tánh", không còn dính mắc vào phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước), chứ không phải là chui vào 1 cõi giới nào đó,...

Nếu bỏ hết tư tưởng nam bắc truyền đi, thì có thể hiểu 1 cách bình đẳng như sau. Chỉ cần là người tỏ tánh, nhận được Phật Tánh của mình, thì tức là Hữu Dư Niết Bàn rồi đó. Khi họ sống trong tự tánh (tự tánh chính là niết bàn), thì nghiệp tướng, phiền não... rơi rụng hết. Chừng nào sạch sẽ, không còn 1 mảy may phiền não, nghiệp tướng... thì là Vô Dư Niết Bàn (tận diệt). Gọi là Hữu, bởi sáng tánh mà còn nghiệp còn vọng còn tướng..., gọi là Vô, bởi sáng tánh mà hết nghiệp hết vọng hết tướng... .

Lời tâm truyền số 2070

Cho con hỏi với ạ, lúc ta 4 tuổi và lúc 40 tuổi thì là 1 người hay là 2 người ạ?

Phải phân tích "ta" ở đây là cái gì?, có 3 cái ta để thấu rõ vấn đề này.

1: ta ở đây là chân tâm, Phật tánh, thì dù kiếp này sang kiếp khác, luân hồi hay giải thoát,..., thì cũng vẫn là cái ta này mà thôi(tức Phật tánh là vĩnh hằng, không sinh không diệt,...).

2: ta ở đây là vọng tâm(nhận thức, tư tưởng,...), thì nó luôn biến đổi, tùy thuận nhân sinh quan... của mỗi người, đôi khi chỉ 1 giây là thay đổi rồi, nói gì là quãng thời gian 36 năm dài như vậy?

3: ta ở đây là thân xác này, thì trung bình cứ 7 năm thôi, là "tất cả các tế bào trên thân này sẽ chết đi và thay thế bằng tất cả các tế bào khác sinh ra",

nghĩa là 1 chu kì biến đổi hoàn toàn của thân, không cần đến 36 năm. Cho nên, ai ăn chay trường, tu tâm tốt từ 7.. năm trở lên, thì tướng mạo có thể thay đổi hoàn toàn khác,... .

Kết lại, ta của thân tâm thì không đổi, ta của nhận thức, của thân xác... thì thay đổi trong từng sắc na... .

Lời tâm truyền số 2071

Tại sao lại đối xử tàn nhẫn với con như vậy? Con đã làm hại ai? Con sai ở đâu?

1 lời ca thán đầy bi thương. Con có tin vào nhân quả không? nhà Phật nói “*nhân nào quả nấy*”. Con bị đối xử như vậy, “*là bởi con cũng đối xử với người khác cũng y như vậy*”, nhưng là ở quá khứ, kiếp trước..., nay chín muồi mà thọ nhận lại y chang. Con sai ở chỗ không hiểu nhân quả của mình, người hiểu nhân quả thì biết chấp nhận và tìm cách giải nghiệp của mình chứ không ai oán, than trách nữa..., **HẾT THẢY PHÁP TỪ TÂM TƯỚNG SANH**, mọi sự đều do tâm mình tạo tác cả.

Yêu thương và tha thứ, là bài thuốc chữa lành hết thảy các vết thương do tâm mình tạo ra.

Lời tâm truyền số 2072

Vì sao khi tái sanh, ta không thể nhớ về tiền kiếp ạ?

Vẫn có nhiều người nhớ được chứ, nhưng là trường hợp hiếm gặp, thường là không nhớ được gì, bởi não bộ của thân xác ngũ uẩn(chúng sinh) có cơ chế che đi kí ức khi chuyển sinh sang 1 dạng sống khác, để có 1 cuộc sống tốt nhất, đó là lẽ tự nhiên(hôm qua làm gì còn không nhớ(bộ não che đi... tùy vào thể trạng... của nó) huống hồ là kiếp trước...?. Tuy nhiên, nếu tu tập chứng đạo, thì có thể nhớ được, như **Alahan** có thể nhớ lại 500 kiếp, **Bồ Tát** có thể nhớ lại vô số kiếp, thành Phật thì không gì không nhớ không biết, dù là kiếp từ rất lâu xa và từng chuyện nhỏ ở trong kiếp sống đó,...(nên Phật được gọi là bậc Chánh

Biến Tri, Chánh Biến Giác, Thiên Nhân Sư,...).

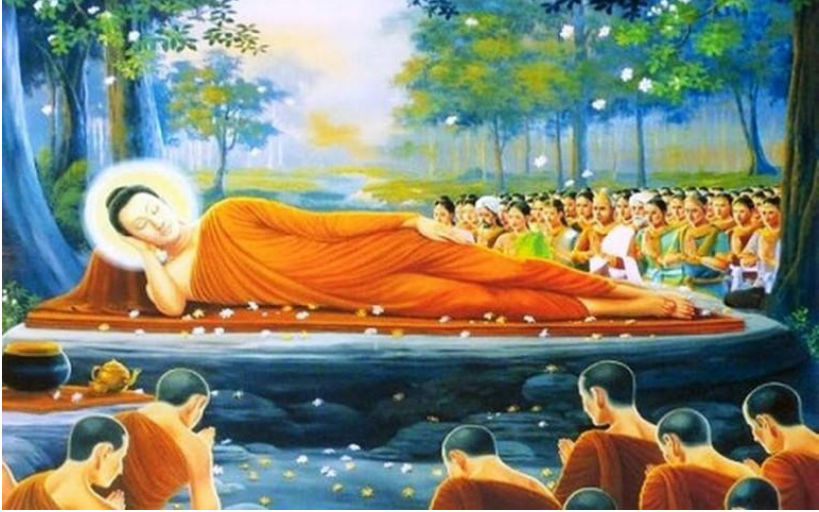
Lời tâm truyền số 2073

Từ đâu sanh ra Phật ạ? Từ đâu sanh ra kinh điển? từ đâu sanh ra thầy ạ?

Phật, là tên gọi của bản tánh, bản nguyên... của vũ trụ vạn vật..., nó không sinh không diệt, thường hằng bất biến..., nên không từ đâu mà sinh ra nó cả.

Kinh điển, là lời dạy của Phật(người giác ngộ) khi ngài giác ngộ, thì ngài nói ra chân tướng sự thật tron luân hồi sanh tử..., để người sau cùng được sáng tỏ mà thoát ra, và được các đệ tử ngài ghi chép lại, tạm gọi nó là kinh điển.

Còn ta, thân ta thì do ba mẹ ta sinh ra thôi, còn chân tâm của ta thì cũng không từ đâu sinh ra cả, ta không đến cũng không đi đâu hết, thường thường an tịnh, vắng lặng, và hỷ lạc,.... .

Lời tâm truyền số 2074

Người ta hay nói thời kì này là thời kì mạt pháp, vậy nghĩa của nó là thời của nghèo ý niệm phải không ạ?

Con đã nghĩ ngược lại rồi, chữ "mạt" ở đây nếu nói về nghiệp, phiền não, hỗn loạn... thì nó lại là số nhiều đó, không phải số ít, là nghèo... . Còn chánh(chánh pháp) là số ít(ít nghiệp, ít vọng, ít hỗn loạn...), cho đến là thanh tịnh, bình yên... . Chánh pháp là tâm thái an yên, trí tuệ, từ bi..., thời mạt mà tâm chánh thì người ấy không có mạt. Mạt pháp là tâm thái hỗn loạn, vô minh, bất an..., thời chánh mà tâm mạt thì người ấy cũng chẳng có chánh,... .

Lời tâm truyền số 2075

Làm thế nào để nhìn thấu tương lai ạ?
Đức Phật dạy: muốn biết nhân đời trước, hãy xem quả đời này, muốn biết quả đời sau, hãy xem nhân đời này. Quán xét kỹ mọi thứ ở hiện tại đang tạo tác, thì sẽ rõ điều gì sẽ diễn ra ở tương lai của mình.

Lời tâm truyền số 2076

Hôm nay trong lúc ngồi thiền nằm
buông thư, con bỗng bất giác mà khóc,
thấy rõ thân tứ đại vô thường nên cứ thế
nước mắt tuôn ra.

Đúng vậy.

Lời tâm truyền số 2077

Tại sao cảnh giới của mình lại không nói cho người khác hiểu được ạ?

Đức Phật có nói: **"diệu pháp không thể diễn tả"**, ví như người leo được lên đỉnh núi, dù là văn tài kiệt xuất đi nữa, thì cũng chẳng tả cho người ở dưới hiểu được hết cảnh quan, có hiểu được cũng hoài nghi chưa chắc tin tưởng,... .

Lời tâm truyền số 2078

Điều đơn giản nhất mà ở hiện tại con nên làm là gì ạ?

Có lẽ câu hỏi này bản thân mỗi người sẽ trả lời được tốt hơn, như lược đi những mối quan hệ không tốt, chăm lo cho sức khỏe hơn, tập thể thao, ăn chay, quan tâm đến mọi người thân quen hơn, tặng họ những món quà ý nghĩa, mua sắm tối giản lại, cho đi những đồ đạc dư thừa, học những điều bổ ích cho cuộc sống, cho tâm linh,...

Lời tâm truyền số 2079

Kính bạch thầy, làm sao thông tỏ
tưởng hành thức... ạ?

Biết ngũ uẩn(sắc, thọ, tưởng, hành,
thức...) là giai không, thì chính là
thông(quán chiếu),..., không bị nó làm
dính mắc, chi phối, dẫn dắt..., thì chính là
tỏ(tuệ...) rồi vậy,...

Lời tâm truyền số 2080

Cảm ơn thầy đã chỉ cho con nhiều điều, hôm nay con đi xuất gia, thầy chúc cho con được duyên lành đi ạ!

Sadhu, xuất gia không phải việc dễ, chúc cho con luôn vững bồ đề tâm, không bị thoái chuyển nhé.

Lời tâm truyền số 2081

Thưa thầy, có vô niệm thật sự không ạ?

Khi nói có vô niệm thì đó chính là 1 niệm rồi, không phải là vô niệm nữa. Tự Tánh tự nó vô niệm, trong lặng, vượt ngoài tất cả..., con khởi tâm sinh 1 khái niệm nào đó..., thì đều rơi vào niệm rồi vậy.

Lời tâm truyền số 2082

Nhưng còn lục căn luôn tiếp xúc với lục trần mà dòng niệm cứ sinh khởi liên tục, vậy làm sao vô niệm được ạ?

Lục Tổ dạy: "**vô niệm là đối với niệm mà không niệm**", hoặc là "**đối cảnh vô tâm**", tức không vì trần cảnh mà sanh tâm, không bị dính mắc, nhiễm ô (tức không khởi tâm chấp trước, phân biệt) thì cũng gọi là vô niệm.

Lời tâm truyền số 2083

Nhân để thành Phật có phải là vô niệm không ạ?

Vô niệm chỉ là 1 đặc tính của tự tánh, nếu sống được nơi tự tánh thanh tịnh, vô niệm, tỉnh sáng... thì trọn vẹn nhân để thành Phật.

Lời tâm truyền số 2084

Tự tánh của con là vô sanh, kiến tánh thì sống được với nhân vô sanh mà tiến đến quả vô sanh, tức là thành Phật.

Lời tâm truyền số 2085

Vậy làm sao để kiến tánh ạ?

Giác(tập sống tỉnh giác, để tâm rộng
lặng, sáng biết tự nhiên...) là con đang tu
rồi, khi lực giác mạnh lên... đủ nhân
duyên sẽ kiến tánh(sáng rực, trong
suốt...).

Lời tâm truyền số 2086

Kiến tánh đã là Phật chưa ạ?

*Kiến tánh là Phật rồi (tánh chính là Phật, Phật cũng chính là tánh), nhưng chưa toàn giác, viên giác..., bởi vẫn còn vọng niệm tàn dư từ vô thủy, nên phải giác tinh tấn, tức sống bằng tự tánh, y tánh khởi tu, **nhieu kiếp miên mật** thì tự thành Phật, không cần có tâm nóng vội... .*

Lời tâm truyền số 2087

Nếu kiếp này con sống trong tánh giác của mình mà chưa thành Phật, vậy kiếp sau làm sao nhớ lại mà tu được ạ?

Đừng lo nhé, khi sống trong tánh giác mà đối cảnh tiếp duyên... ở kiếp này, thì tự sẽ có 1 trường năng lượng nhất định, 1 bờ đề quyến thuộc nhất định,..., chính cái duyên này khi sang kiếp sau sẽ được người khác nhắc nhở lại mình, hoặc tự mình trong lúc tiếp duyên mà sự tỉnh... và lấy lại được trí tuệ, công phu... và tu tiếp, cứ vậy cho đến lúc viên mãn thành Phật.

Lời tâm truyền số 2088

Có phải là các vị giác ngộ thì đều nói giống nhau đúng không ạ?

Đúng vậy, điều đó là tất nhiên rồi, bởi chân tướng sự thật chỉ có 1, nếu nói khác thì là chưa giác ngộ. Các ngài có thể nói khác lối văn(văn phong) nhưng nội dung truyền tải thì đều nói giống nhau, **viên dung, nhất quán, logic, không trái ngược,...**

Lời tâm truyền số 2089

Vậy là giờ con phải giác để được kiến tánh trước đã đúng không ạ?

Không phải là "**phải giác**", phải giác là sanh tâm rồi, không kế hợp với vô niệm, với thanh tịnh được..., mà là **để "tâm tự giác sáng, an nhiên"**, không đè nặng, mong cầu... gì cả thì tự nhiên kế hợp với tự tánh của con.

Lời tâm truyền số 2090

Khi kiến tánh rồi, sẽ không còn dính mắc vào công phu phải không ạ? Như ngồi thiền chẳng hạn?

Khi con kiến tánh rồi, thì làm gì cũng là thiền định cả, bởi tự tánh tự định, ngồi thiền hay đi thiền, nằm thiền... thì cũng vẫn là tâm thiền không động ấy, không còn dính mắc vào hình thể tướng trạng... nào nữa, đó chính là tự tại, giải thoát ngay trên tâm thể giác sáng thanh tịnh của con, từ đó vượt thoát khỏi mọi vọng thức, nghiệp tướng... của con 1 cách dễ dàng.

Lời tâm truyền số 2091

Thiền định có nghĩa là gì ạ?

*Thiền định, là tâm lặng mà sáng biết,
là đối cảnh thì vô tâm,..., và là không còn
định nghĩa(không là gì cả).*

Lời tâm truyền số 2092

Khi con đốn ngộ tự tâm, sẽ thấy bản tánh xưa nay vốn là thanh tịnh, không có phiền não, trí tánh vô lậu sẵn tự đầy đủ, tâm này chính là Phật, đây là căn bản của tất cả tam muội, nếu thời thời miên mật thì tự nhiên dần được hết thảy tam muội. Tâm ấy truyền thừa, tới muôn đời sau.

Lời tâm truyền số 2093

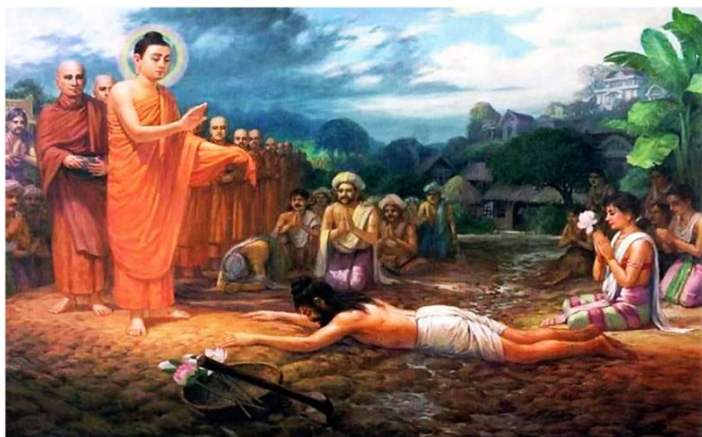
Tu hành thế nào để không vướng mắc vào pháp tu ạ?

Tu mà vô tu(tức không tâm khởi để tu) thì không vướng mắc, có pháp hành trì mà xem như không có pháp hành trì thì luôn là miên mật tinh tấn(tức không tu mà lại tu) – đó là nguyên lí công phu tu tập trong các pháp(thiền, mật, tịnh...).

Lời tâm truyền số 2094

Khi con đã ngộ tánh, thì con tu hành sẽ rất là khỏe, tu như chơi vậy, mà vẫn tiêu dung được phiền não, tập khí... cho đến khi viên mãn thành Phật. Khi con chưa ngộ tánh (tức thường bất giác, mê lầm, bị vọng tình chi phối, tham sân si...), thì con phải hướng tới tánh để tu tập (tánh chính là tâm tỉnh thức, giác sáng), tập làm quen với tánh ấy thì tự sẽ đến lúc được ĐỐN NGỘ TỰ TÁNH nơi con.

Lời tâm truyền số 2095

Khi con ngộ tánh, bắt đầu sống với tánh thể của mình thì tuệ giác của con cũng bắt đầu khai mở, sẽ **đại ngộ, triệt ngộ, và chứng ngộ**, từ đó sanh ra các pháp chân chánh để tùy duyên dẫn dắt chúng sinh, điều dụng bất khả tư nghì,...

Lời tâm truyền số 2096

Khi con ngộ tánh, thì hết thầy kinh sách, pháp môn... đều là chữ nghĩa suông, là phương tiện giả lập..., bởi kinh sách chỉ để làm sáng tánh, tánh sáng rồi thì kinh sách, pháp môn... làm gì nữa?. Tổ Đạt Ma dạy: "Giáo là ngôn từ, thật không phải đạo. Đạo vốn vô ngôn, ngôn thuyết là vọng".

Lời tâm truyền số 2097

Ngộ tánh, chính là nhân thành Phật, sống thẳng tánh ấy chính là vị Phật sống rồi vậy, trải qua nhiều kiếp thì tự viên thành Phật đạo(viên mãn tự tánh bồ đề).

Lời tâm truyền số 2098

Tâm tu không dính mắc là thế nào ạ?
Là không để 6 căn dính mắc vào 6 trần(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp), không dừng trụ, biết theo, chạy theo... 6 trần, và "không vì 6 trần ấy mà tu hành"... – thì tâm con tự không dính mắc vào thứ gì cả(khế hợp với tự tánh), bởi có thứ gì đó, thì thứ ấy đều nằm trong 6 trần... mà thôi.

Lời tâm truyền số 2099

Con tập nhìn suốt qua tất cả cảnh, không chìm đắm vào cảnh, không kèm giữ tâm, không dừng trụ vào đâu cả, sống thẳng tánh giác sáng thoi, thì **tánh tự bùng vỡ**. Tánh thể hiện tiền, sáng trong, thấy biết cùng khắp nên chẳng chỗ trụ, đó là chỗ hạ thủ công phu chân thật.

Lời tâm truyền số 2100

Người cho con hỏi, TÂY PHƯƠNG CỰC LẠC có thật không ạ?

Còn tâm hỏi bởi còn nghi ngờ, thì ta nói có hay không có cũng không hiểu được. Tây phương cực lạc thì không biết có không, nhưng đông phương cực lạc, bắc phương cực lạc, nam phương cực lạc, trên dưới xa gần... và "**thực tại**", ta đều thấy là cõi cực lạc cả.

...Hết...

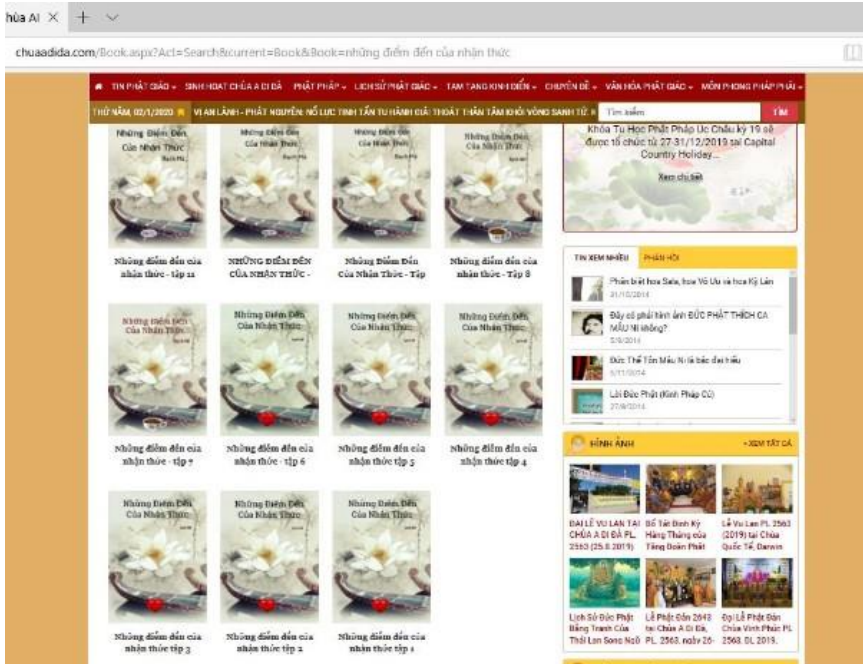
Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

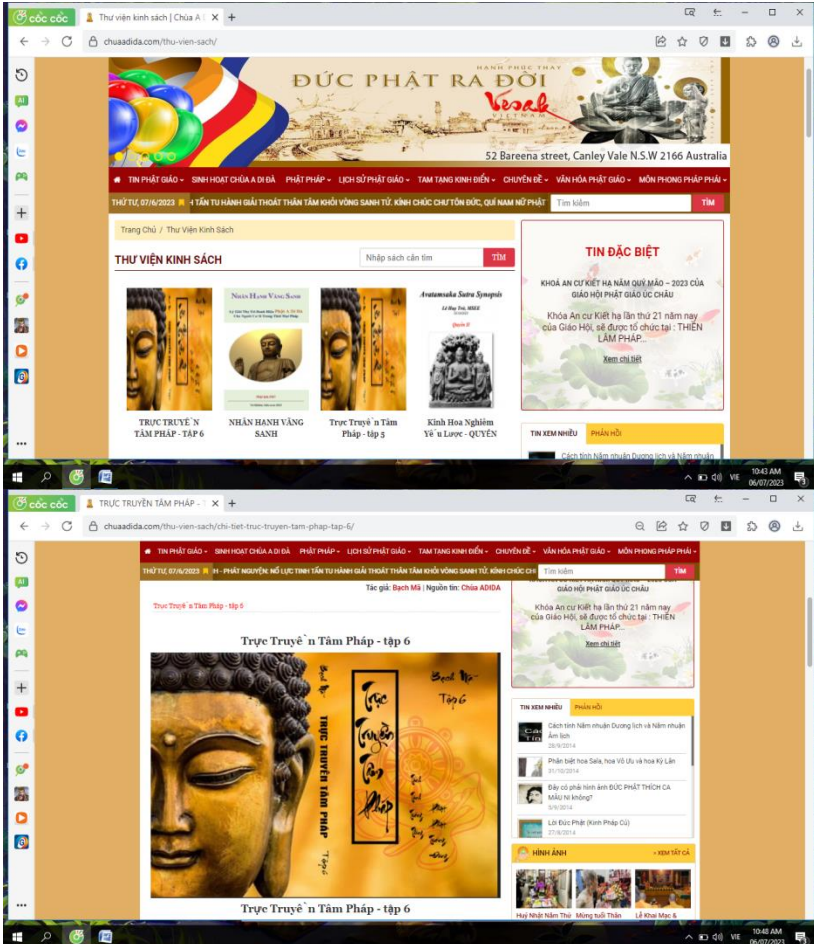

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”. Để lấy File PDF và bì sách - các bạn có thể **gõ vào công cụ tìm kiếm [Google]** từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đây đủ nhất(15 tập) là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách giá rẻ mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, và cuốn “Truyện Tâm Pháp (7tập)” này !

Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!

Các bạn vào link:

<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

Tìm đọc các tập Trực Truyền Tâm Pháp nhé.

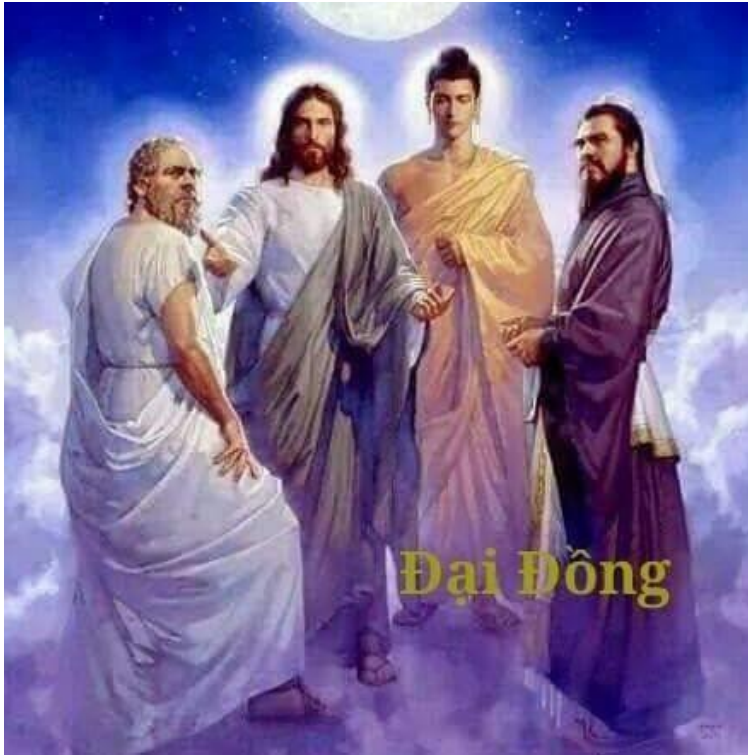
Trang TikTok: [tiktok.com/@bachma_trongsang](https://www.tiktok.com/@bachma_trongsang)

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

Ngày hoàn thành: 06/06/2023 _ Thành Phố Đà Nẵng